

Завтра зустрінемо разом!

Фото з власного архіву Володимира Банади.

Ось таких «хіпових», яким був на перших курсах студент Володимир Банада, не пускали в головний корпус інституту, скеровуючи в деканат.

Пройшов шлях від прихильника молодіжного руху хіпі – до очільника Волинського осередку Народного Руху

Лучанин Володимир Банада – людина, добре знана і в обласному центрі, й загалом на Волині. Володимир В'ячеславович багато років працював на Луцькому автозаводі, був заступником голови Луцького міськвиконкому, начальником управління житлово-комунального господарства Волинської облдержадміністрації. А ще сьогоднішній наш гість відомий як рухівець, який стояв біля витоків боротьби за Незалежність України, він очолював Волинську крайову організацію Народного Руху України

АНКЕТА ЧИТАЧА «ВОЛИНЬ»:

1. Прізвище, ім'я, по батькові, освіта, професія... Банада Володимир В'ячеславович, вища, інженер-механік.
2. З газетою «Волинь» я... З початку 1960-х років, коли пішов у перший клас. Усвідомлено пам'ятаю, що в нашій сім'ї завжди була «Волинь» – на той час «Радянська Волинь», з якою я ріс. Коли вже мав свою сім'ю й ми з дружиною Людмилою перейшли жити окремо, то ця традиція збереглася – ми передплачуємо й до сьогодні газету, яку дуже любимо.
3. Ви наблизилися до поважного ювілею – що для вас ця дата в житті, як відзначатимете її? Як то говориться, мої літа – моє багатство. Слава Богу, що я підійшов до 70-річного ювілею. Нашому поколінню випало жити на зрізі різних історичних подій – розпаду Радянського Союзу й народження Незалежної України. І цим я горджуся. А відзначимо цю дату в родинному колі.

Продовження анкети – на с. 5

Вітаємо!

21 березня відзначив 70-річний ювілей житель села Мерва Луцького району

Анатолій Степанович ДЕРГАЙ.

Наш люблячий батьку, найкращий у світі, з тобою нам затишно завжди і світло, Ти гарний господар і тато чудовий, Даруєш турботу і море любові. Спасибі за ласку, за руки умілі, Що вмієш підтримати словом і ділом, З тобою у домі надійно та щиро, Живи ж нам на радість у щасті та мирі. Хай Бог милосердний з високого неба Дарує усе, чого тобі, тату, ще треба,

Хай довгі роки тебе зовсім не старять, І кожен твій день буде радісним й вдалим.

З повагою та найкращими побажаннями дружина, діти, онуки.

А на сайті ще можна до привітання доставити і пісню імениннику!

VOLYN.COM.UA

Поранений воїн провів 42 дні без їжі у підвалі під Бахмутом с. 3

26 БЕРЕЗНЯ о 3:00
Україна переходить на літній час. Переведіть стрілку дзигарика на 1 годину вперед

Середа 22 березня 2023 року
№12 (16 807) Ціна 9 грн

Незагойна рана

Фото Катерини Зубчук.

21-літній Іван Висоцький залишив у Польщі хорошу роботу, аби віддати своє життя за Україну

З перших днів на війні і його батько – Володимир Висоцький

Як тільки торік почалося повномасштабне вторгнення рф, Іван Висоцький із села Цегів, що на Горохівщині, повернувся з-за Бугу додому. 28 лютого він вже був у військкоматі, звідки потрапив на Новояворівський полігон у Львівській області. А далі була участь у боях на передовій. – Ваня весь час воював на «нулю», – розповідає мама бійця Наталія Степанівна, – але ніколи не сказав мені, як важко там

Втрата сина – вічний біль матері.

Розповідь про Героя – на с. 6

О часи! О звичаї!

Фотоколаж із сайту telegraf.com.ua.

А як потім зможе жити той, хто це зробив?..

Вандали понівечили могилу воїна Артура Глинського

Шокуючий випадок – на с. 9

Особливий випадок

«Коли я вдруге тримав у руках цю пересажену нирку, здавалось, усі навколо молились...»

«Це історія про кохання», – так висловився про самопожертву жінки-ратнівчанки, яка віддала життєво важливий орган чоловіку, відомий столичний хірург-трансплантолог Михайло Загрійчук. Оперував пацієнта він у Волинській обласній клінічній лікарні

Подорожчя – на с. 2

Лікар-трансплантолог і вдячне подружжя із Ратного.

Фото із фейсбук-сторінки Михайла ЗАГРІЙЧУКА.

Пульт тижня**Селянин, який украв автомат у поліцейського, вже під вартою**

За процесуального керівництва прокурорів Луцької окружної прокуратури 37-річному жителю Доросинь Луцького району повідомлено про підозру у викраденні вогнепальної зброї та бойових припасів і носінні та зберіганні їх без передбаченого законом дозволу

Наталка МУРАХЕВИЧ

Заданими слідства, увечері 13 березня поліцейські прибули на виклик про вчинення домашнього насильства. Йшлося про знущання з матері. Коли правоохоронці намагалися втихомирити чоловіка, той відібрав в одного з них автомат моделі АКС-74У з тридцятьма патронами.

Якийсь час підозрюваний незаконно носив зброю. Згодом копи знайшли її у його помешканні.

Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. ■

Після смертельної аварії рятувальники вирізуали тіло водія

У селі Кременець Копачівської територіальної громади Луцького району зіткнулися два легковики

Антон КАРАСЬ

Кермувальник однієї з автівок загинув, водій та пасажирка іншого транспортного засобу отримали різні ушкодження.

Травмованих госпіталізували медики. Загиблого водія довелось витягати рятувальникам. Бійці 3-ї ДПРЧ м. Рожище за допомогою гідравлічного інструмента розрізали деформовані елементи автомобіля, аби деблокувати тіло. На місці працювали 7 співробітників ДСНС. ■

Шахраї-«оонівці» наживаються на довірливих українцях

Жертвою аферистів стала 50-річна жителька селища Сенкевичівка Городищенської територіальної громади

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Жінка натрапила у фейсбуці на оголошення про начебто можливість отримання 6500 гривень допомоги від ООН. Волинянка перейшла за вказаним посиланням, ввела свої банківські реквізити й за кілька хвилин ошуканці зняли з її картки двома платежами 6000 і 3500 гривень.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області застерігають усіх від таких пасток. ■

Била палицею та цеглиною по голові

За підтримки публічного обвинувачення прокурорами Ківерцівського відділу Луцької окружної прокуратури суд визнав 25-річну уродженку села Залісоче Луцького району винною в умисному вбивстві

Наталка МУРАХЕВИЧ

Торік 19 березня в будинку 36-літнього жителя села Гор'янівка розгорівся конфлікт. Під час сварки нетвереза жінка декілька разів вдарила по голові господаря помешкання палицею та цеглиною.

Потерпілий помер. Вбивця ж забрала із собою зняряддя злочину та втекла. Невдовзі правоохоронцям вдалося її затримати.

Згідно з вироком суду, наступних вісім років та шість місяців волинянка відбудувати-ме покарання за ґратами. ■

Особливий випадок

Фото із фейсбук-сторінки Михайла ЗАГРІЙЧУКА.

«Як добре, що усе закінчилося щасливо!»

«Коли я вдруге тримав у руках цю пересажену нирку, здавалось, усі навколо молились...»

Закінчення. Початок на с. 1

Марина ЛУГОВА

Мешканець Ратного Сергій вісім років провів на гемодіалізі. І ось йому пересадили нирку. Донором стала його дружина. «Це історія про кохання, про нашу командну роботу на грані можливостей, про розпач і адреналін та про віру в чудо!» – написав на фейсбук-сторінці Михайло Загрійчук. А далі – розповідь хірурга-трансплантолога про те, як ця історія починалася і в яку драму виллилася...

Якось Сергій зателефонував панові Михайлу й сказав: «Ви консультували у нас пацієнтів, але я не встиг тоді. Можна до вас приїхати?». І, отримавши згоду, приїхав. «Вже через два тижні у Волинській обласній клінічній лікарні ми пересадили йому нирку від дружини Тані. Все складалось ідеально! – ділиться враженнями Михайло Загрійчук. – Трансплантація пройшла настільки гладко, що хтось в операційній порівняв її з апендицитом! Чоловік і дружина лежали поряд в реанімації, уже відійшли від наркозу й вірили, що все позаду. Вірили й ми, що все пройшло успішно, адже нирка активно давала сечу і всі показники були стабільні. Як кажуть, ситуація штатна. Але наша робота, на жаль, – це не завжди ідеальні історії! Інколи бувають ускладнення, які

від тебе не залежать, але перетворюють усе на суцільний жах!

Так сталося і цього разу. Через чотири години після операції у Сергія різко пропала сеча. Я ніколи не забуду нічний дзвінок Тані Мігалеги, яка тоді чергувала: «У нас біда – в нирці нема кровотоку, я викликаю всіх, коли ви будете?» Мало хто з нас пам'ятає, як дістався в лікарню: хтось уперше в житті по зустрічній смузї на «аварійках», хтось – на таксі з проханням «летіти». Думка була одна: встигнути!

Уже за пів години ми повторно дістали пересажену нирку, в операційній па-

ДОВІДКА ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ»

Михайло Загрійчук (на фото) – екзаступник міністра охорони здоров'я України, кандидат медичних наук, лікар-хірург Національного інституту хірургії та трансплантології імені О.О.Шалімова НАМНУ. Свого часу він з командою створив Центр трансплантології у Київській обласній клінічній лікарні і досяг успіхів.

Коли торік у лютому почалася повномасштабна війна, постало питання, як зберегти справу, якій було віддано багато років праці. Оскільки виконувати в Києві операції з трансплантації на момент ведення активних бойових дій було неможливо, то виникла ідея тимчасово переїхати в інший регіон. І цим місцем стала Волинська обласна клінічна лікарня. Тож лікар-трансплантолог разом із фахівцями в березні приїхав зі столиці в Луцьк, де невдовзі провів першу операцію з пересадки нирки. Всього за рік, що минув, їх було вже 24. Зараз Михайло Загрійчук, як сказав у телефонній розмові, оперує і в Києві, і на Волині, де досі працює половина його команди.

Фото із сайту unian.ua.

Проблема**Чому не всі батьки за спортивний ліцей?**

Фото із сайту bug.org.ua.

Волинська влада вирішила репрофілювати навчальний заклад. Частина батьків проти

Софія ГАВРИЛЮК

Депутати обласної ради прийняли рішення реорганізувати Володимирський ліцей «Центр освіти» у Волинській обласній спортивний ліцей. Між тим, частина батьків обурена. Зокрема, до редакції «Волині» звернулася Ольга Соколова, чий син навчається в 10-му класі. Жінка розповіла, як разом з батьками інших десятків дітей приїхала на сесію, щоб розповісти депутатам про «мінуси» такого репрофілювання, однак їх навіть не пустили до зали, де відбувалося засідання. Та й у вестибюль, де під наглядом правоохоронців перебувала ініціативна група, ніхто

Рідні школярів занепокоєні такою раптовою зміною курсу.

з представників влади не вийшов. Ольга Соколова, описуючи таке приниження, одночасно запитувала, чому колектив поставили перед фактом і куди мають подітися діти, які перебувають на інклюзивній формі навчання? Вона з іншими батьками буде боротися проти репрофілювання. Каже, ліпше би пів мільйона гривень, передбачених на

реорганізацію, виділили на реабілітаційний центр для військових. Депутат облради Іван Мирка, зі свого боку, теж розповів ЗМІ, що отримав інформацію від занепокоєних батьків та освітян. Мовляв, до цього часу це був інтернат, де діти могли перебувати цілодобово, в тому числі й діти військових.

Між тим, відомо, що понад 100 дітей, які не можуть

або не хочуть відвідувати ліцей зі спортивним спрямуванням, матимуть змогу довчитися. Новий спортивний ліцей має запрацювати уже з 1 вересня, й у владі пишайуться, що Волинь має перший такий заклад. Нагадують, що рішення про

У вестибюль, де під наглядом правоохоронців перебувала ініціативна група, ніхто з представників влади не вийшов.

створення прийняли ще 2 роки тому. Вчасно не виконали, бо на заваді стала війна. Начебто перед керівництвом ставили завдання не набирати учнів у 5-ті класи, але цього чомусь не дотрималися. ■

64% росіян не скасували б початок так званої «воєнної операції» в Україні, якби повернулися у минуле. А 80% москвитів, згідно з опитуванням Russian Field, вважають, що росія рухається у правильному напрямку.

Україна розпочала власне виробництво 125-міліметрових снарядів для танків. Уже поставлено першу партію цих боеприпасів. «Укроборонпром» виготовляє їх «в тісному партнерстві з країною НАТО за кордоном».

Ймовірною причиною пожежі на Старому ринку в Луцьку рятувальники назвали коротке замикання в електромережі. За словами начальника дослідно-випробувальної лабораторії ГУ ДСНС Волині Петра Поліщука, в приміщенні торгового павільйону виявили старі морозильні камери часів СРСР, багато продовжувачів і картону. Розглядалася також версія підпалу. Щоправда, доказів на її підтвердження не знайшли.

■ **Незламні**

Поранений воїн провів 42 дні без їжі у підвалі під Бахмутом

Олексій Гордєєв харчувався крихтами та пив із калюж – схуд з 80 до 42 кілограмів

Василь КІТ

Під час боїв під Бахмутом ЗСУ захопили позиції російських загарбників та знайшли у сільському підвалі пораненого українського захисника Олексія Гордєєва. Як розповів журналіст Андрій Цаплинко, «з дірками від куль та осколків у стегні та спині, але живий». «З пекла його витяг доброволець ЗСУ із Нової Зеландії. Нагорі точилися бої, а поранений Олексій 42 дні лежав у підземеллі серед його вбитих і вмираючих від ран товаришів, яким він хотів, але не міг допомогти», – розповів Цаплинко.

Доброволець із Нової Зеландії вважав свого друга Олексія загиблим. Почувши голос побратима, Олексій закричав: «О! Нова Зеландія тут!». «Мій брат!» – вигукнув доброволець, не повіривши своєму щастю. Як виявилось, харчувався Гордєєв крихтами – схуд з 80 до 42 кг. Пив із калюж, а коли вода закінчилася, втамував спрагу отруйним антифризом із нагрівача.

Головний редактор видання «ОстроВ» Сергій Гармаш розповів: Олексія врятувало і те, що один з окупантів іноді ділився з ним своїм пайком. Декілька інших українських бійців померли в полоні від голоду й ран.

«Я ще такого не бачив. Хіба що в радянській кінохроніці про звільнення Освенцима. Крайній ступінь виснаження. Просто живий скелет. Олексію пощастило. Його звільнили. «Мені

Фото із сайту umoloda.kyiv.ua.

Про диво спасіння Олексія можна знімати фільм і писати книги.

дали компотику», – весь час повторював він, усміхаючись. «Компотик» був мрією у страшному голоді та холоді підвалу», – шокований Гармаш.

«Я ще такого не бачив. Хіба що в радянській кінохроніці про звільнення Освенцима. Крайній ступінь виснаження. Просто живий скелет.»

Зараз Олексій у шпиталі в Дніпрі. Його прооперували, лікують від отруєння та дистрофії, скоро переведуть до київ-

ської клініки. Батько воїна Олександр Гордєєв подякував усім, хто молився за його сина і допомагав «усі ці нескінченні півтора місяця». «Наші молитви ближчі до Бога, тому що наші хлопці – воїни світла!» – написав він у Facebook.

А журналіст Сергій Гармаш акцентує на тому, що окупанти без жодного сенсу тримали людей у підвалі без їжі та води, хоча могли б обміняти на своїх і врятувати їм життя. «Адже ваші матері теж чекають на синів... У чому сенс? Це якийсь дикий експеримент? Просто груповий садизм? Розумом росію не зрозуміти», – зазначив він.

Так, люди не можуть зрозуміти нелюдів. ■

■ **Хто б сумнівався!**

Справу митника

на 704 тисячі доларів...

закрили

Посадовця звинувачували у незаконному збагаченні

Сергій ВИШЕНЬКА

Майже два роки тому на дорозі Київ–Чоп у Рівненській області в багажнику автівки колишнього начальника відділу митного оформлення поста «Ягодин» Михайла Бурдейного знайшли понад 700 тисяч доларів США.

Згодом з'ясувалося, що ні Audi Q7, ні знайдені у ньому кошти керманічу не належать.

Мільйонер, гроші якого перевозив посадовець, у суді пояснив, що отримав цю суму від брата, який продав готельний комплекс і планував придбати за них комерційну нерухомість. Названий власник арештованих коштів раптово зажавав переказати всі кошти на ЗСУ. Порив благодійності підтримали і сторона захисту, і обвинувачення. Впродовж місяця судді розглянули клопотання про скасування арешту

грошей і передачу їх на армію, втім, його відхилили. Подальша доля коштів невідома.

За даними журналістів програми «Гроші», вказана сума належить сім'ї Хусейна Дукаєва, який родом із Вінниці, а нині – депутат Кам'янець-Подільської районної ради від Радикальної партії Олега Ляшка.

Цікаво, що за 1,5 року розслідування правоохоронці так і не оголосили підозри волинському митнику, а належність коштів родині депутата підтверджується лише протоколами допиту свідків. ■

Фото із сайту www.pngplay.com.

Гроші всюди хороші!

Президент Чехії Петр Павел припускає, що Україна повинна використати можливість контрнаступу в цьому році, оскільки надалі отримати допомогу від союзників на нову спробу буде надзвичайно складно.

Уже 9 країн зараз зобов'язалися надати Україні понад 150 танків Leopard. І коаліція країн, які пообіцяли нам виділити ці потужні броньовані бойові гусеничні машини, продовжує зростати. Про це заявив міністр оборони США Ллойд Остін.

Державний секретар США Ентоні Блінкен вважає, що візит лідера Китаю Сі Цзіньпіна до Москви може вказувати на те, що Пекін не вважає кремль відповідальним за воєнні злочини в Україні, скоєні в результаті його агресії. «І замість того, щоб навіть засудити їх, він радше забезпечить дипломатичне прикриття росії, аби вона продовжувала вчиняти такі ж злочини», – додав очільник американської дипломатії.

■ **Не мовчіть!**

Фото із сайту lisvolin.gov.ua.

З чорними лісорубами боротися зможе кожен

У Поліському лісовому офісі просять повідомляти про незаконні порубки лісу та роботу нелегальних пилорам

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Усіх, хто знає про порушення на території громад чи в лісах Волині та Рівненщини, закликають телефонувати за безкоштовним номером 0800334105 або писати на електронну пошту pravda@e-forest.gov.ua.

«Незаконна порубка, діяльність нелегальних пилорам, підозрілий вантажний транспорт, корупція чи інші проблемні питання – кожне ваше звернення розгляне Департамент безпеки», – йдеться у повідомленні офісу. ■

Погляд

Володимир ФЕСЕНКО,
політолог, глава Центру
політичного аналізу «Пента»

Для нас важлива перемога над конкретним ворогом з усім відомою назвою, а не перемога на словах у перейменуванні цього ворога.

Перейменування росії на московію: чому не варто цього робити

Ми воюємо не з міфічними орками, а з реальними російськими фашистами

Щодо перейменування росії на московію. Я противник цієї ідеї. І ось чому. Це створення симулякрів і евфемізмів замість реальної боротьби з реальним ворогом. Для боротьби з ворогом потрібна його чітка ідентифікація. Щоб усі – і всередині країни, і за кордоном – чітко розуміли, з ким ми воюємо. А ми воюємо з росією, а не з абстрактною московією з історичних архівів. Воюємо не з якимись московитами, а з жителями різних регіонів і республік, різних національностей, які ідентифікують себе з росією, навіть з російською імперією. І перемоги ми маємо росію, а не вигадану московію. І відповідальність за воєнні злочини і злочини проти людяності має нести саме російська держава, а не вигадана московія.

Термінологічні комбінації відволікають від реальної боротьби і тільки заплутують. Замість боротьби в сьогоденні ми відволікаємось на історичні дискусії. Для нас важлива перемога над конкретним ворогом з усім відомою назвою, а не перемога на словах у перейменуванні цього ворога. Це все одно, що підмінити реальний бій обміном образами.

Точно так само я проти використання різних евфемізмів на кшталт «орки», «рашисти» і тому подібне. Ми воюємо не з міфічними орками, а з реальними російськими фашистами. І це не казкові змагання в телевізорі, а кривава війна. Якщо ми термінологічно починаємо уникати термінів «росія», «росіяни», «русские» як визначення наших ворогів, ми починаємо заплутувати і себе, і наших партнерів, підмінюємо суть справи іншими назвами, і хоча б термінологічно знімаємо з «росії», «росіян» і «русских» відповідальність за все те зло, яке вони зробили нашій країні і нашому народу. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олександр ГНАТЮК – боєць із міста Володимира;
Віктор МАЙОРЕНКО – боєць із села Заріччя, що на Володимирщині;
Віталій ДИШКО – боєць із села Ветли, що на Любешівщині;
Олександр ГРИСЮК – боєць із села Квітневе, що на Рожищенщині;
Владислав ФЕДЬКО – боєць із села Затуриці, що на Локачинщині;
Володимир БОЙКО – боєць із міста Володимира;
Андрій ПЛІСІК – боєць із села Цир, що на Любешівщині;
Артем БАГЛАЙЧУК – боєць із міста Луцька;
Руслан ВОЛОХ – боєць із села Поліське, що на Старовижівщині;
Петро ШИЛЮК – боєць із села Текля, що на Старовижівщині;
Михайло ЧОП – боєць із села Осівці Камінь-Каширського району;
Ігор ТРОФІМЮК – боєць із села Привітне, що на Локачинщині;
Валерій НИДЗА – боєць із міста Луцька;
Андрій ТАРЕНДА – боєць із села Лище Луцького району.

■ Прямая мова**«Одних москва може прийняти, других – СБУ...»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Сергій ВИСОЦЬКИЙ, політик, журналіст, про видачу Міжнародним кримінальним судом ордера на арешт путіна: «Якщо серйозно, то для путіна це все. Чорна мітка. Для того, хто думав, що йому усе можна. Що він вичекає. Пережде. Домовиться потім. Розрулить. Ні... Ми живемо у постійному пеклі. Але його внутрішнє пекло зараз більше в тисячу разів. Бо тепер до самого кінця одна думка: хто з його ж людей вдарить у спину першим».

КУПОЛ, командир батальйону 46-ї аеромобільної бригади, авторитетний воїн, розповів про проблеми в українській армії в інтерв'ю американській пресі (після цього його понизили на посаді – перевели в навчальний центр, але він написав рапорт про відставку. – Ред.):

«Я отримую 100 нових солдатів. Мені не дають часу на підготовку. Кажуть: «Веди їх у бій». А ці солдати просто кидають все і біжать. І все. Розумієте чому? Тому що солдат не стріляє. Я його питаю чому, а він каже: «Я боюся звуку пострілу». І чомусь він ніколи не кидав гранату. ...Нам потрібні інструктори НАТО в усіх наших навчальних центрах, а наших інструкторів потрібно відправити в окопи. Тому що вони не впоралися зі своїм завданням».

Віктор ШВЕЦЬ, правник, народний депутат кількох скликань, про видачу Міжнародним кримінальним судом ордера на арешт путіна:

«Такого приниження путін ще ніколи не відчував за усі довгі роки своєї кар'єри. Це не просто приниження як керівника держави, це підтвердження його агресії проти України. Міжнародний авторитет путіна був і до цього рішення МКС на надзвичайно низькому рівні, а тепер він втратив будь-які позитивні елементи коліс грандіозного авторитету. Для російського населення це теж буде колосальне приниження, адже їхній президент – міжнародний злочинець. Кожна мати, дружина чи сестра, відправляючи на війну в Україну свого сина, чоловіка чи брата, тепер повинні усвідомити, що їхні рідні і близькі є спільниками путіна».

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, нардеп III–VIII скликань, колишній віцепрем'єр-міністр і міністр культури про розрив договору оренди між заповідником «Києво-Печерська лавра» та монастирем упц (мп), який означає, що ченці цієї конфесії мають покинути лавру до 29 березня:

«Звісно, гундяєвці не хочуть залишати лавру. Нашу українську Києво-Печерську лавру, у якій їм, на жаль, так довго було затишно. Кажуть, що їм нема куди подітися. Ну чому ж. Одних москва може прийняти, других – СБУ з огляду на колабораціонізм, треті взагалі з московською церквою можуть порвати, теоретично. Так що вибір є».

Олексій ДАНИЛОВ, секретар РНБО України, про те, чи застосовуватиме Україна силу до монахів української православної церкви московського патріархату, які відмовляються виселятися з Києво-Печерської лаври:

«Звичайно, не буде ніякого застосування фізичної сили, насильства. Ми не російська федерація. Але ми точно будемо виконувати те, що належить нам, з урахуванням тих нормативно-правових актів, які діють на нашій території. Українська держава не виступає проти церкви. Інша справа, що цим користуються представники фсб рф, які є безпосередньо в певній кількості в цьому середовищі... Ми ж не проти церкви. Але ми проти впливу на державу цих речей. Ви не маєте права державі диктувати, ви не можете державу тримати в заручниках».

Юрій ЛУЦЕНКО, політик, ексгенпрокурор, боєць ЗСУ, про інформаційну політику:

«Мене бісить, що про війну нам розповідають радники радників з «буковинського котла», або ексриги (колишні депутати від Партії регіонів. – Ред.) – хто завгодно, тільки не люди, які дійсно у цьому компетентні. У нас на сьогодні, якщо не помиляюся, 2,5 тисячі Героїв України, десятки тисяч нагороджених – то чому ми їх не бачимо на екрані? Крім трубадурів Офісу Президента, там тільки пес Патрон, і той тільки тому, що не може балотуватися. Це неправильно, це штучне закриття для суспільства думок справжніх і компетентних Героїв війни».

Антон ГЕРАЩЕНКО, політик, прокоментував новину, що путін нібито побував у Маріуполі:

«Ну-ну, гітлер теж приїжджав до захопленого Маріуполя. У грудні 1941 року. Багато істориків та сучасників, таких як німецький генерал Альфред Йодль, стверджували, що саме тут гітлер уперше зрозумів, що війну програно. А так про приїзд гітлера розповідають маріупольські краєзнавці: «Жодних вишуканих страв для шикарного банкету в Маріуполі не організувалося, оскільки приїзд був раптовим, пізнім, та й сама напружена обстановка, яка склалася на фронті, не сприяла цьому». Минуло понад 80 років, а нічого не змінилося. І фінал історії буде таким самим».

Єгор ФІРСОВ, колишній народний депутат, боєць ЗСУ, про майбутній український контрнаступ:

«Усі думають, що контрнаступ – це обов'язково, як було в Харківській області, коли майже без втрат звільнили 150 населених пунктів. Але зараз ситуація інша. Ворог зробив висновки, збудував серйозні укріплення, проводить відеоспостереження по всій лінії фронту 24 години на добу. Це я не до того, що не треба звільняти території. Я до того, що не варто ставитися до ЗСУ, як до футбольної команди, спонукаючи оплесками і гаслами до бою. Ви не уявляєте, скільки сил і поту витрачається на те, щоб відбити у ворога невеличку посаду за 300 метрів від твоїх позицій. А люди чомусь сприймають контрнаступ так легко, ніби це схопив автомат, «тра-та-та» – і в дамки...».

■ Тема №1

Фото із сайту eurosolidarity.org.

Тепер на передову наші десантники добиратимуться комфортабельним транспортом.

Чому Порошенко повіз на фронт не бронемашини, а... туристичні автобуси

«Наше військо заслуговує на турботу»

Ольга СОКОЛОВА

Від безпілотників і прально-лазних комплексів до потужних бронемашин та гігантських танкових тягачів. Чого тільки п'ятий Президент не доставляв на фронт. Завжди Фонд Порошенка та ГО «Справа громад» купували найнеобхідні-

Ось як він пояснив цей вибір: «Минулого разу, коли ми приїжджали до десанту, вони розповіли, як добираються на Схід. Щосекунди підкидає, брязкає зброя, броніки на підлозі, тісно, душно, важко. Частина своїх залишилася на базі, їх доведеться забирати в другий заїзд – хлопці не влізли. Арсенал, який бій-

лися це виправляти», – розповів Порошенко.

Тож комфортабельні автобуси для десанту – цілком правильне рішення. «Два величезні туристичні автобуси здатні за раз перевезти понад 100 бійців та їхні речі – вважай, цілу роту. За раз, у комфортних умовах. Це те ставлення, на яке заслуговує наше військо. Завжди допоможемо тим, хто «завжди перший», – зазначив Порошенко і подякував волонтерам громадської організації «Справа громад», які були ініціаторами цієї справи.

Як відомо, Фонд Порошенка, крім власних проєктів, тісно співпрацює із волонтерами та благодійниками «Справа громад». Підхід дуже простий – до суми, яку збирають люди, Фонд Порошенка додає ще стільки ж. Тобто, кожна ваша гривня, яку ви задонатили «Справі громад» для ЗСУ, перетворюється на дві. Долучайтесь! ■

« Два величезні туристичні автобуси здатні за раз перевезти понад 100 бійців та їхні речі – вважай, цілу роту. За раз, у комфортних умовах. »

ше в конкретний момент війни.

І ось цими днями Петро Порошенко передав десантникам замовлення, якого досі ще не було, – великі туристичні автобуси на 100 пасажирів для перевезення особового складу.

ці тягнуть на собі, робить і так кремезних чоловіків більшими. Зараз саме так переміщуються не на позиціях наші славетні десантники: чим доведеться, на непристосованих маленьких автобусах чи маршрутках. Ми взя-

■ Резонанс**Скільки втекло військовозобов'язаних: Волинська область – в антирейтингу**

Завдяки системі «Шлях», яка дає змогу вийхати з країни у волонтерських або гуманітарних цілях, 9373 чоловіки призовного віку не повернулися до України під час воєнного стану

Леонід ОЛІЙНИК

Це становить 11,1% від загальної кількості осіб, які скористалися правом на виїзд. Такими є дані проміжного звіту Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради, яка перевіряла використання за цільовим призначенням гуманітарної та іншої допомоги. Ця статистика стосується періоду з 24 лютого до 31 грудня 2022 року. У число антилідерів потрапили Волинська (випустили 21108

військовозобов'язаних, не повернулося 1375 чоловіків), Львівська (виїхало 31558 чоловіків, не повернулося 1036) та Тернопільська (відповідно 14036 і 964 особи) області. На Рівненщині із 7691 військовозобов'язаного не повернулося 513.

Загалом за 2022 рік у систему «Шлях» внесено 96442 чоловіки призовного віку. Їм було дозволено виїхати виїзд за межі України з обов'язковою умовою повернутися. Успішно скористалися наданим дозволом на виїзд за кордон 66374 особи. Крім цього, 3178 військовозобов'язаних при перетині державного кордону не було випущено службовими особами Державної прикордонної служби України у зв'язку з непідтвердженням мети виїзду. ■

■ У номер!

Генерал-лейтенанта Михайла Забродського планують призначити заступником Валерія Залужного (обоє на фото).

«Такі, як Михайло, – на вагу золота»

50-річний нардеп від «Європейської Солідарності» Михайло Забродський склав мандат, щоб працювати в Генштабі

Василь КІТ

Герой України, генерал-лейтенант, командувач Десантно-штурмових військ у 2015–2019 роках, він брав активну участь у війні на Сході України у гарячці 2014–2015. У фракції «Європейська Солідарність» заявили, що пишуться своїм колегою: «На фронті він зараз дійсно куди потрібніший, бо такі досвідчені та сміливі воїни, як Михайло, – на вагу золота». ■

64% жителів України виступають за спробу військового звільнення Криму від російських загарбників, навіть якщо це створить ризик зменшення підтримки Заходу та більш тривалої війни.

Американський Інститут вивчення війни порахував, що за місяця наступу росія захопила приблизно 234 кв. км, що еквівалентно 0,039% території України. За даними групи відстеження War Mapper, рф у лютому вдалося збільшити площу захоплених територій на 85 кв. км, що приблизно дорівнює 0,01% української території. росія здобула цю крихітну ділянку землі, втративши військову техніку і тисячі солдатів.

■ **Завтра зустрінемо разом!**

Пройшов шлях від прихильника молодіжного руху хіпі – до очільника Волинського осередку Народного Руху

Закінчення. Початок на с1

4. Кому й чому завдячуєте, що саме так склалося ваше життя: від кар'єри успішного інженера – до багатолітньої роботи державного службовця, громадсько-політичної діяльності? Тут без сумніву в мене три «стовпи», завдяки яким моя доля склалася успішно. Це, звичайно, тато, мама (на жаль, уже покійні), які дали мені життя, які скеровували й допомагали, тишилися разом зі мною в радості, підставляли своє плече, коли були якісь труднощі. А вже як створив сім'ю, то такою опорою стала дружина – однокласниця по Луцькій п'ятнадцятій школі. З нею ми вже разом майже пів століття – наступного року в нас буде золоте весілля. З дружиною я проходив через усі удачі й труднощі. Вона моя і кохана, і друг, і муза – я дуже тішуся, що нас Господь звів.

5. На Волині вас знають як рухівця, котрий стояв біля витоків боротьби за Незалежність України, багато років очолював Волинську крайову організацію НРУ. Як зростають такі борці? Я борець з юності. І цей дух, мабуть, закладений на генному рівні від батьків, від бабусі, дідуся, розповіді яких послужили тому, що ідея комуні мені ніколи не захоплювала. Ще у студентські роки (а навчався я в Київському політехнічному інституті – вибрав, а точніше випросив у батьків столичний виш, аби мати змогу ходити на футбольні матчі) став борцем за українську ідентичність – старався складати іспити українською мовою, хоч викладання велося російською. Принаймні з тих предметів, де міг зробити переклад.

« **А вже в Луцьку, працюючи на автозаводі, запровадив діловодство українською мовою, хоч це декого шокувало.** »

А ще свободолюбивий дух, вважаю, проявився в тому, що захопився міжнародним молодіжним рухом хіпі. Відповідно – й характерними цій течії атрибутами. А це, зокрема, джинси, довге волосся. Нас таких «хіпових» не пускали в головний корпус інституту й скеровували в деканат для вичовної бесіди. Але я примудрявся-таки не постригтися, бо не розумів, чим довге волосся заважає: чи не важливіше, що я добре вчуся? А вже в Луцьку, працюючи на автозаводі, запровадив діловодство українською мовою, хоч це декого шокувало. Звичайно, це могло ста-

Усі фото з власного архіву Володимира БНАДИ.
Хода рухівців вулицями Києва на честь чергової річниці НРУ. Володимир Банада – перший зліва в голові колони.

ти реальністю лише тоді, коли я вже був головним механіком і міг видати відповідний наказ, взявши на себе відповідальність. Було це в 1990 році. Тоді ж ми провели референдум і добилися департизації заводу, тобто виведення парткому за межі підприємства.

6. З висоти прожитих літ що скажете про пройдений шлях? Я втішений, що задумане зміг зробити, що не побоявся й ніколи не відступив від своїх ідей. Хоч знаємо, як за нез'ясованих обставин загинув, наприклад, руховець Юрченко...

7. Якби можна було прокрутити стрічку життя назад, що б хотіли підправити чи навіть викреслити? Нічого б не викреслював. А ось стосовно того, аби щось підправити, – то лише одне: хотів би, щоб ми разом зі своїми побратимами-рухівцями більш завзято й

десятиліття були втрачені.

9. Чи думали ви, що Україна платитиме таку незрівнянно високу ціну, виборюючи свою Незалежність і Свободу? Знали, що будуть провокації, бо росія не могла змиритися з втратою України. Але, що сусід – російський брат, як він себе називав, – піде на нас війною, то таке в страшному сні не могло привидітися.

10. Торік на початку повномасштабного вторгнення росії в Україну ви в одному з інтерв'ю сказали, що вірите в Перемогу. Що додасте до цього сьогодні? Скажу, що ще більше вірю в Перемогу. Особливо мене окрилює патріотизм наших людей – чоловіків, жінок, які стали на захист України. Знаємо, як дехто на Заході пророкував, що Україна протримається три дні. Думка змінилася, коли такі прогнози побачили, яка наша нація, як вона хоче мати свою державу.

11. Як людина з такою цікавою біографією борця ви не думали про написання мемуарів? Може, колись до цього й дійде. Архівних матеріалів маю багато. І думок, вражень, якими хотілося б поділитися, – теж.

12. Яку книгу взяли б із собою на безлюдний острів? Дві взяв би. Перша – це Біблія, друга – Шевченків «Кобзар».

13. Що сказали б Богові, якби зустрілися з Ним? Знову ж таки було б дві тези. Я подякував би і за народження, й за те, що випало жити саме в такий час і тому місті, де виріс, реалізувався як особистість. І спитав би, чому так довго, століттями, українцям доводиться виборювати свою державу – таку, яку вони хочуть мати. Чим вони завинили?

Записала Катерина ЗУБЧУК. ■

активно агітували людей в 1991 році за В'ячеслава Чорновола, коли були вибори Президента України.

8. Ким для вас є постать В'ячеслава Чорновола? Серед людей, які в Україні суцільні нині і які були раніше, для мене є два світочі. Перший – це Тарас Шевченко, а другий – В'ячеслав Чорновіл. Це – український титан-державник. Вважаю, якби він переміг на президентських виборах, то Україна вже була б у сім'ї європейських держав, в НАТО. На початку 1990-х ми уявляли, що через тридцять років житимемо в квітучій країні, про що й мріяв Чорновіл. На жаль,

«Не виселяйте нас – ми ж за вас агітували на президентських виборах-2019!»

■ **Армія, мова, віра!**

Зеленський не прийняв керівництво упц мп

Більше того, ченцям і вірянам української православної церкви, афілійованої з російською православною церквою, із 21 березня заборонили заходити в печери Києво-Печерської лаври, бо комісія оцінює збереження культурних цінностей. Із 29 березня упц мп має залишити всі приміщення лаври. ■

Президент США підписав закон S.619 «Щодо походження COVID-19», який передбачає розсекречення інформації про те, звідки з'явився цей вірус. Науковці мають кілька версій. Одна з них припускає, що пандемія виникла внаслідок витоку коронавірусу з лабораторії в китайському місті Ухань.

Медведев пригрозив завдати ракетного удару по суду в Гаазі. «Цілком можна собі уявити точкове застосування гіперзвукового «Онікса» з Північного моря з російського корабля по гаазькій будівлі суду. І суд – лише убога міжнародна організація, а не населення країни НАТО. Тому й війни не почнуть. Побояються. Тож, громадяни судді, уважно дивіться в небо», – написав він у Telegram.

Співробітникам адміністрації президента рф наказали позбутися iPhone. Зробити це треба до кінця березня нібито з міркувань безпеки. Пояснюють це тим, що продукти марки Apple «більше схильні до злону і шпигунства з боку західних фахівців». До того ж на росії суд арештував активи Volkswagen.

Агентство внутрішньої безпеки Польщі (ABW) ліквідувало шпигунську мережу, яка працювала на росію й мала здійснювати підготовку до диверсійної діяльності в країні.

Погляд

Алла ЛІСОВА,
редакторка відділу економіки
газети «Волинь»

«Мене проймає гордість, що куртка покійного чоловіка зігріє когось з українців»

Француженка Ізабель дякує нам. А ми, українці, маємо вкотре подякувати... всьому світу

Свідком цієї історії стала під час останньої зустрічі з другом – волонтером Валерієм Курстаком. До нього як одного зі співзасновників благодійного фонду «Перемога УА» підійшла колега по громадській діяльності й поклала на стіл лист, акуратно написаний французькою мовою на аркуші з учнівського зошита.

Виявилося, що це послання випадково знайшли в одній із чоловічих курток серед інших добротних речей гуманітарного вантажу, який надійшов із Франції. Його зміст зацікавив усіх, тому швиденько звернулися до перекладача. В листі зазначалося: «Раніше ця куртка належала моєму чоловікові, якого вже немає серед нас. Але я впевнена, і мене проймає гордість від того, що цей одяг може зігріти когось із українців. Я просто в захваті від вашої стійкості й хоробрості. Тримайтеся! Ізабель». І внизу – назва міста: Бургун-Жальє.

Від таких теплих слів важко було стримати емоції. Десь там, у далекій благополучно-романтичній Франції живе жінка на ім'я Ізабель із власними турботами, захопленнями, поглядами – і вважає за потрібне висловити свою повагу до нас, постраждалих від сусідів-нелюдів, але нескорених українців...

Голова БФ «Перемога УА» Ірина Горун відразу почала міркувати, як розшукати меценатку Ізабель, аби їй подякувати – не стільки за куртку, як за увагу й моральну підтримку. Знайшла сайт міста, що розташоване за 430 км від Парижа й 39 км від Ліона, із населенням трохи більше як 26 тисяч осіб, і за посередництвом подруги, яка давно мешкає в Парижі, звернулася до їхнього мера по допомогу, а він, у свою чергу, закликав співвітчизників, які знають жінку з таким ім'ям, відгукнутися або ж її саму, якщо прочитає, зголоситися.

Це ще одне маленьке підтвердження того, що цивілізовані країни на нашому боці. З великим трепетом у серці щоразу сприймаємо інформацію про системну допомогу, яка постійно надходить в Україну. І, безперечно, спектр зосередження змістився саме на те, чого найбільше потребують наші бійці: зброї, важкої техніки, засобів ППО тощо. А ще – на тих іноземців, які прийшли добровольцями боронити нашу землю. Інтернаціональний легіон територіальної оборони Збройних сил України – військова частина ЗСУ, в якій служать військові – громадяни інших країн, налічує майже 20 000 осіб із 55 країн світу. З останніх повідомлень: найкращий американський пілот F-16 Ден Гемптон, який має 151 бойовий виліт і брав участь у бойових діях в Іраку, Косово та Перській затоці, готовий їхати воювати в Україну...

Разом з тим не забуваймо, що російська ідеологічна машина не зупиняється ні на мить. Та як би не старалася ворожа кремлівська пропаганда посварити нас із демократичним світом, Україна була, є і завжди буде частиною Європи. І це щоденно доводить наша незламна нація, наші мужні захисники. ■

■ **Неподобство**

Житель Павлівської громади знущався над батьком

Чоловік думатиме про скоєне, працюючи на громадських роботах

Софія ГАВРИЛЮК

Торік у грудні уродженець села Бужковичі Павлівської громади вчинив домашнє насильство над своїм батьком. Як йдеться в постанові Іваничівського районного суду, син штовхав й морально принижував тата, а потому забрав у нього банківську карту. Його дії оцінили як фізичне, емоційне та економічне насильство й відкрили кримінальне провадження.

У суді дебошир визнав свою вину: запевнив, що щиро розкався у вчиненому та просив суд суворо його не карати. Йому призначили 30 годин громадських робіт. Також насильнику доведеться сплатити в дохід держави 537 гривень судового збору. ■

■ Незагойна рана

21-літній Іван Висоцький залишив у Польщі хорошу роботу, аби віддати своє життя за Україну

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ЯКЩО БАЧИШ, ЩО ТВОЯ ДИТИНА ДО ЧОГОСЬ ПРАГНЕ, СТАРАЄТЬСЯ, ТО ЯК НЕ ДОПОМОГТИ ЇЙ У ЦЬОМУ?»

Наталія Степанівна показує дві світліни. На одній – малюнок воїна в обладунках, зроблений олівцем, на другій – уже сам Іван Висоцький у військовій екіпіровці. Абстрактного бійця, за словами матері, хлопчик малював, коли йому було десять років. Ніби передбачив, яким сам буде колись на війні...

– Хоч мрії про армію, – розповідає жінка, – у сина не було. Ваня добре вчився у Мар’янівській загальноосвітній школі, брав участь у дитячому зразковому гурті-студії «Кобзарик» – грав на бандурі, співав, малював. Мав титули «Містер класу», «Містер школи». А коли закінчив дев’ятий клас, то вирішив навчатися в Польщі, в місті Новогард, де вже понад десять літ жив його старший брат із дружиною. Вступив там до технікуму. За п’ять років одержав відповідні сертифікати на три фахи – електромеханіка з ремонту автомобілів, їх обслуговування та діагностики. Вже декілька місяців за кордоном працював.

Навколішки проводжали односельчани в останню путь свого Героя.

тиждень (до речі, батько хлопця Володимир Висоцький у цей час вже перебував на передовій. – Авт.). Він швидко склав усі нормативи. Оскільки в дитинстві любив у «танчики» грати – таке хобі в нього було, то теоретично техніку військового знав. А успішно відстрівлявся допомогло те, що сам – мисливець. Перше місце на передовій – Костянтинівка Краматорського району на Донеччині. Був у складі роти охорони, але

вань, щоб номер мобілки ворог не засік. Але ми у вайбері постійно спілкувалися з моїм найкращим, найдорожчим у світі хлопчиком. І ночі в мене були безсонні, і ранки тривожні в очікуванні бодай короткої вісточки. Найбільше тривожилася, коли Ваня не виходив на зв’язок. Або коли моє повідомлення, як бачила, було доставлене, та не прочитане.

Жінка розповідає, як посилала синові і форму, й амуніцію, і продукти: – Посилили передавала через волонтерку Валентину Маціюк. Поки в напрямку Бахмута ще працювала пошта, то вона виручала. Коли ми з чоловіком вернулися з Польщі, то мали трохи коштів – хотіли ж дім добувати, обставити його. Але змінилися плани: кинула матрац на підлогу – так і жила. А гроші витратила на війну – купувала для сина каски, броньжети, обмундирування. Вані важко було підібрати форму, бо він зріст мав 196 сантиметрів. Як і взуття – дадуть берці 45-го розміру, а йому потрібні 46-й, якого нема. Одного разу цигарок на п’ятнадцять тисяч гривень передавала: син не курив і всі ці побратимів замовив, бо був товаришким, щедрим.

Жінка час від часу показує в мобільці фотознімки та відео, на яких – її воїн. Із вітхою за свого Ваню розповідає, як він вчив російськомовних побратимів рідної мови («Та ще й як – українськими піснями!»). А на одній зі світлин – снаряди, підписані іменем її дитини, – так друзі мстили за нього ворогові, коли його життя обірвалося.

«ПОБАЧИЛА МАШИНУ У ДВОРІ, ВІЙСЬКОВИХ, ЯКІ ВИЙШЛИ З НЕЇ, – Й ЗЕМЛЯ ПОПЛИВЛА ПІД НОГАМИ»

Про те, які важкі бої йдуть там, де він воював, Іван розповів старшому братові, зателефонувавши йому якогось вересневого дня. І категорично наказав не розповідати про це мамі. – А мені він написав, – пригадує Наталія Степанівна, – що на пару днів йде в тил. Нібито на тренування. Але, додавав, забрали старлінк, то не буде інтернету – не зможе ні подзвонити, ні повідомлення прислати. І взагалі, що, мовляв, писати, от після Перемоги приїду додому – тоді й поговоримо...

Найтяжче жінці згадувати день, коли дізналася, що її син загинув: – Побачила у дворі ту страшну машину, військових, які вийшли з неї, і медика, – й земля попливла під ногами. Коли вони вже були в хаті, то ми, по суті, не розмовляли. Й жестами просила, щоб нічого мені не казали. І так все зрозуміло було...

Про те, що син загинув 12 вересня під селищем Опитне на Донеччині, Наталії Висоцькій стало відомо 15-го. Наступного дня його привезли додому – на вічний спочинок у рідному селі.

– Може, колись побратими більше розкажуть про останні миті життя Вані, – каже жінка. – Сьогодні знаю тільки, що з дронів їх розстрілювали. Першим в Івана було поранення в ногу. До нього підбігли інші бійці, аби надати допомогу. І от тоді був другий прильот та смертельне ураження в голову.

Пів року минуло, як загинув Ваня, а мені й досі не віриться, що сина нема. Важко усвідомлювати, що не напише він, не подзвонить, не прийде...

І знову – звернення до знімків, відео, які тепер для матері – як той рятівний круг, за який можна вхопитися й повернутися туди, де син живий. «З Днем прапора тебе, мам!» – підписана світлина, на котрій Іван із побратимами в короткі миті перелочинку в якомусь укритті за святковим, за мірками фронту, столом. А ось на відео йде шляхом бойовий підрозділ, і в першому ряду – її син. Кремезний, усміхнений, він промовляє:

Зріст Івана виручав, коли виникла потреба поміняти електролампочки, а під рюкзак не було драбини.

«Слава Україні!» – й у відповідь ліне: «Героям слава!».

Наталія Степанівна перекладає для мене з польської мови співчуття, яке надійшло Висоцьким у село Цегів від міського голови Новогарда Міхала Вятра, де п’ять років жив і вчився їхній син: «Сьогодні отримав цю страшну новину. Справжній Герой Іван Висоцький на Донеччині віддав життя за свою Україну...». Під цим співчуттям підписалися вчителі технікуму, де здобував освіту хлопець, додавши такі слова, адресовані мужньому бійцеві: «Тебе ми ніколи не забудемо, бо великою честю є знати тебе особисто стільки часу...».

...Портрет Івана Висоцького – на стелі, встановлений у центрі селища Мар’янівка (до Мар’янівської громади належить і Цегів) – серед фотографій інших захисників, які загинули в боях, зокрема вже в час повномасштабної війни. Сина родині не повернули. Але так важливо відчувати, що земляки по-належному цінують пам’ять Героїв, котрі віддали життя за Україну, залишившись назавжди молодими. ■

Новим міністром освіти України став директор Малої академії наук і доброволець 95-ї окремої бригади десантно-штурмових військ Оксен Лісовий (на фото). Напередодні Верховна Рада України проголосувала за звільнення його попередника Сергія Шкарлета.

■ Спеціальний репортаж

Як фізики з волинського вишу ремонтують квадрокоптери

На передовій знають, що в Луцьку діє невеличка команда ентузіастів, яка вміє «підіймати» пошкоджені літальні апарати

Софія ГАВРИЛЮК

ВІДНОВЛЮЮТЬ У РЕЖИМІ «СЬОГОДНІ НА ВЧОРА»

– Один із дронів, який зараз ремонтуємо, знайшли та передали друзі, котрі на фронті. Він без пульта, побитий кулями. Зате товариш, що воює в Бахмуті, надіслав пульт від такого ж втраченого дрона. Зараз їх намагаємося полагодити й узгодити, – показує несправні й усе ще цінні речі з війни науковець ВНУ імені Лесі Українки Олександр Мартинюк. Разом із ним у навчальній лабораторії працюють аспіранти, студенти й навіть учні Волинського обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою імені Героїв Небесної сотні та їхній учитель фізики. Допомогають відновлювати апарати, які рятують життя захисникам.

Кожен дрон, який сюди потрапляє, потребує деталей, часу і коштів. Доктор педагогічних наук, професор Олександр Мартинюк коментує, що лише один пошкоджений промінь до дрона коштує близько трьох тисяч гривень, відновлення підвісу, камери також затратне фінансово. Вартість ремонту може становити декілька десятків тисяч гривень. Проте це вигідно, оскільки на новий апарат потрібно більше сотні тисяч гривень. Де беруть гроші? Ремонтують своїм коштом. Крім того, при університеті діє благодійний фонд імені Лесі Українки, то за його гроші купили 3D-принтери, на яких друкують певні деталі. Олександр Мартинюк зауважує, що на рахунок мають десятки відремонтованих дронів і тепловізорів:

– З початку літа це все дуже затребувано: в режимі «сьогодні на вчора». Робота є постійно. Зараз – особливо тепловізори. Один забирають, інший приносять чи пересилають поштою. Безперервний процес. Поки один прилад ремонтуємо, шукаємо комплектуючі до іншого. Є й інші проекти. Усього, звичайно, вам розповісти не можу.

Ремонтували тут і трофейну техніку, наприклад дрон, «роздобутий» на Харківщині, який використовували москвитини (теж китайського виробництва).

Сергій Панкевич відновлює тепловізори з думкою, що вони збережуть життя.

ВІЙСЬКОВІ «З ВЕЛИКИМИ ЗІРКАМИ» КАЗАЛИ, ЩО «ДРОНИ НАМ НЕ ПОТРІБНІ»

Звідки захисники дізналися, що у волинському виші виконують таку роботу? Олександр Семенович розповідає про своїх друзів і колег (деякі у війську з 2014-го), про «сарафанне радіо» й про те, що тема дронів для нього не нова. (В університеті він працює на кафедрі експериментальної фізики, інформаційних та освітніх технологій навчально-наукового фізико-технологічного інституту.) Каже, мали готові розроблені прототипи ще 8 років тому:

– Ми вже будували моделі дронів-камікадзе та розвідувальних дронів. Але далі прототипу справа не зрушилася з місця. Тоді ще до 2014 року сюди приїздили і представники військового відомства «з великими зірками», ознайолювалися із нашими розробками. Сказали, що «дрони нам не потрібні, в нас броня,

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

У Коршівці підприємець виготовляє бані-діжки для воїнів

Мобільні лазні, які проектувалися для туристичних комплексів, довелося трохи змінити

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Ця продукція виявилася доволі затребуваною під час війни, тому підприємство Дмитра Романюка із Луцького району і поставило бані-діжки на колеса.

– Парильні можна без проблем пересувати на колесах від частини до частини, з однієї позиції на іншу, це займає пів години – годину часу. Оберемок дров – і військові можуть помитися, – розповів в інтерв’ю «Суспільному» власник виробництва.

Зі слів Дмитра Романюка, торік на фронт безплатно передали декілька таких лазень.

– На мене вийшли волонтери і попросили зробити для військових... Хлопців багато, а баня там одна чи дві. Ми сіли, намалювали, де що всередині поміняли. Спроекували на шість місяць, – каже волонтер.

Усі деталі цих діжок виготовляються в приміщенні, а монтаж виконується на вулиці.

Наші військові – не орки, вони мають відчувати себе на передовій цивілізованими людьми. Про це, зокрема, і дбають такі волонтери, як Дмитро Романюк.

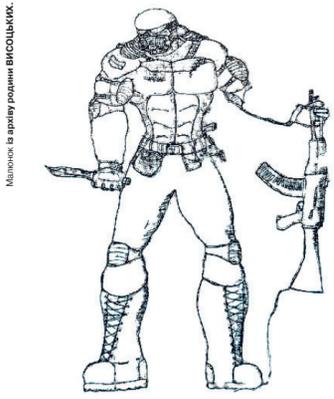
«Цикл виробництва триває приблизно місяць, середня собівартість однієї лазні – 100 тисяч гривень.»

Увесь цикл виробництва триває приблизно місяць, середня собівартість однієї лазні – 100 тисяч гривень. Дмитро Романюк пообіцяв невдовзі зробити ще одну мобільну лазню на колесах для військових. Очікує, коли волонтери придбають причіп, аби доправити виріб на фронт. ■

Але в Польщі, за словами жінки, син не хотів залишатися. Він мав задум вернутися додому й відкрити майстерню з ремонту машин. Для цього планував купити комп’ютер, аби діагностувати роботи, підійомник. Батьки Івана, заробляючи кошти за Бугом, побудували у рідному Цегіві новий дім і великий гараж, де передбачили й приміщення майстерні, про яку мріяв Іван. Судячи з почитуного в подальшому, всі роки, коли син навчався в Польщі, життя матері було підпорядковане йому:

пішов, за словами матері, у штурмовики й поїхав за кордон після дев’ятого класу, то не міг жити там сам. Потрібно було оформляти для нього опікуна або перебиратися самій у Новогард. Я вибрала другий варіант. Старалася, щоб на чужині він мав надійний тил, почувався добре. Для цього винаймала квартиру. Працювала позаурочно й у вихідні, щоб і на прожиття вистачало, і можна було якусь суму відкласти, бо ж будувалися в Цегіві. Якщо бачиш, що твоя дитина до чогось прагне, старається, то як не допомогти їй у цьому?

– Поки Ваня був неповнолітній, бо ж поїхав за кордон після дев’ятого класу, то не міг жити там сам. Потрібно було оформляти для нього опікуна або перебиратися самій у Новогард. Я вибрала другий варіант. Старалася, щоб на чужині він мав надійний тил, почувався добре. Для цього винаймала квартиру. Працювала позаурочно й у вихідні, щоб і на прожиття вистачало, і можна було якусь суму відкласти, бо ж будувалися в Цегіві. Якщо бачиш, що твоя дитина до чогось прагне, старається, то як не допомогти їй у цьому?

Такого воїна намалював олівцем Іван у десятирічному віці – ніби передбачив себе в майбутньому.

«Все у мене добре». Не хотів, аби я хвилювалася. Багато писати чи говорити він не мав можливості – навіть із тих мірку-

«27 ЛЮТОГО СИН ПОВЕРНУВСЯ ДОДОМУ, А 28-ГО ВЖЕ БУВ У ВІЙСЬКОМАТІ»

Коли торік почалася повномасштабна війна, батьки Івана Висоцького відразу повернулися в Цегів. Не затримався в Польщі й Іван.

– 27 лютого син приїхав додому, а 28-го він вже був у військоматі, бо вважав, що його місце серед захисників України, – розповідає жінка. – Спочатку потрапив на Новояворівський полігон, що на Львівщині. Навчання тривали з

Газета «Волинь»:
84-й рік довіри читачів
Наші передплатні індекси:
30 000, 60 306 (Волинська область);
97 847 (Рівненська область); 61 136 (інші області України).

Ваша передплата — це інформаційні снаряди по путіну!

Пульс тижня**На Рівненщині волинянин вербував дівчат для роботи повіями**

Чоловіка затримали ще у 2018 році, нещодавно йому винесли вирок

Сергій ВИШЕНЬКА

29-річному сутенеру вдалося схилити до заняття проституцією трьох жінок, які не мали грошей та перебували у скрутному становищі. Інтимні послуги вони мали надавати у Словаччині. За одного клієнта зловмисник обіцяв 300 євро.

Втім, у пункті пропуску «Грушів–Будомеж» разом із двома дівчатами його затримали. Третя рівнянка через сімейні обставини у той день поїхати не змогла.

Свою провину волинянин визнав, йому призначили три роки іспитового терміну.

Від потерпілих надійшли заяви про розгляд справи за їх відсутності, покарання просили обрати на розсуд суду.

Після епілептичного нападу залишилася без грошей і документів

Правоохоронці чотири роки шукали крадія, але марно

Олена КУЧМА

У січні 2019 року на території Ковельської автостанції у жінки стався епілептичний напад, після якого вона помітила, що з її сумки хтось витягнув паспорт, пенсійне посвідчення, кредитну картку та 4 тисячі гривень.

На жаль, поліція не змогла встановити особу, причетну до злочину.

Нещодавно кримінальне провадження закрили.

ОГОЛОШЕННЯ**Повідомлення**

про проведення громадських слухань у Підгайцівській сільській раді, які відбудуться 24 квітня 2023 року, щодо врахування громадських інтересів під час розроблення проекту містобудівної документації

Детальний план земельної ділянки площею 0,0523 га, кадастровий номер 072883400:01:001:05467, з ведення особистого селянського господарства на комерційну діяльність.

Детальний план земельної ділянки площею 0,0108 га, кадастровий номер 072883400:01:001:0162 з будівництва та обслуговування індивідуального житлового будинку, господарських будівель та споруд (присадибна забудова) на комерційну діяльність.

Пропозиції та зауваження приймаються Підгайцівською сільською радою протягом місяця від моменту публікації повідомлення за адресою: Волинська область, Луцький район, село Підгайці.

Є проблема!**На Маневиччині бізнесмен вирубує 40-річний ліс**

Фото із сайту volyn.com.ua.

Йдеться про одеську фірму «Престиж-Хантер», зареєстровану на ім'я Геннадія Дубініна. Підприємство орендувало 4,5 гектара землі сільськогосподарського призначення ще у 2014-му році й начебто нічого нелегального не робить, втім, лісівники вважають, що ці дерева могли б бути дуже корисними для громади, й кажуть, що такі ситуації потрібно унеможливити на законодавчому рівні

Олена КУЧМА

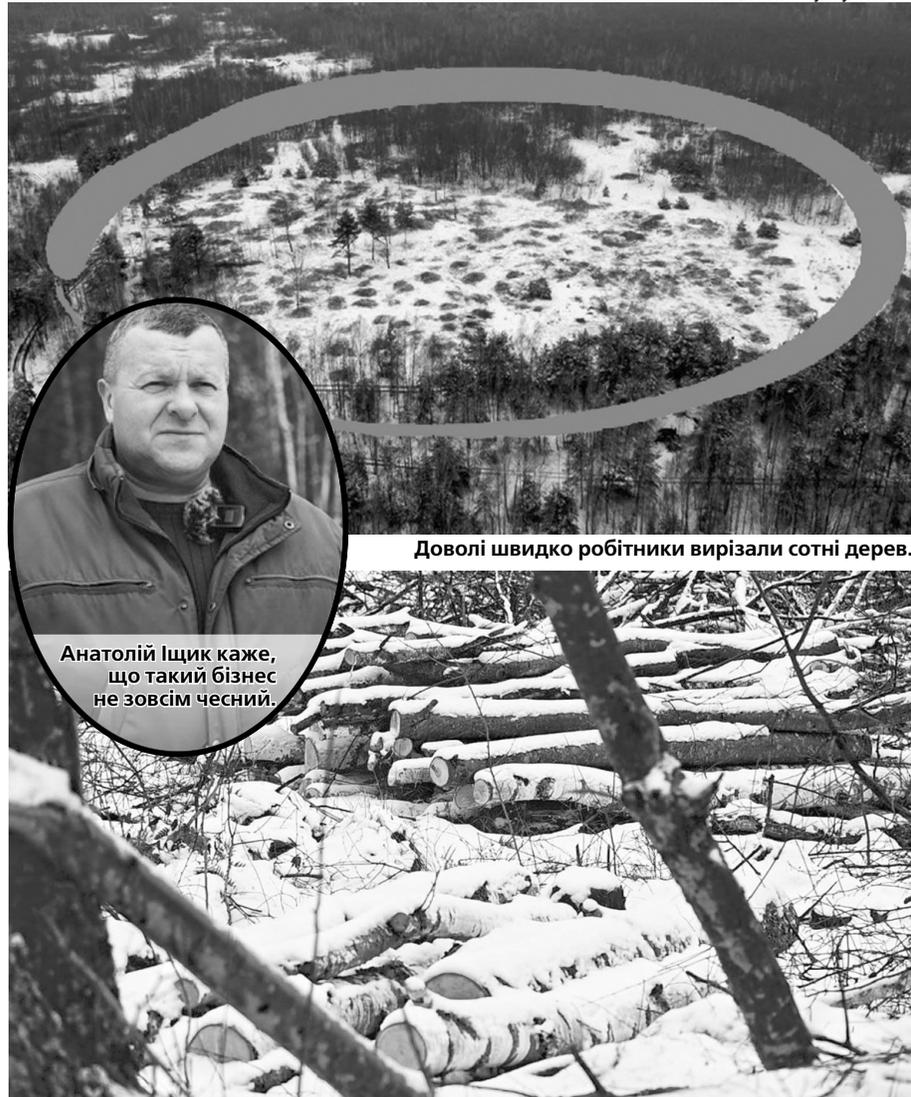
Рубати молодий ліс на території Маневичької громади розпочали близько трьох тижнів тому. За цей час підприємство встигло зрізати й вивезти значну кількість дерев, що неабияк збентежило місцевих мешканців і лісництво, яке довгий час бореться за розширення земель лісового фонду.

«Уся деревина, яка вирубується, потім використовується як нелегальна, бо не вноситься у загальну електронну базу, не маркується і не подається на аукціон.»

За словами головного лісничого «Колківського лісового господарства» Анатолія Іщика, вони неодноразово зверталися з цим питанням до селищних рад. Втім, громади не надто охоче передають землі у держлісфонд.

– Якщо орендарям потрібна ділянка, то нехай передадуть заготовлену сировину на потреби громади. Натомість уся деревина, яка вирубується, потім використовується як нелегальна, бо не вноситься у загальну електронну базу, не маркується і не подається на аукціон. Думаю, що після розчищення ця земля за своїм призначенням використовуватись не буде. Для цього навіть ґрунт не підходить, бо там багато років росли лісові породи. До того ж договір оренди закінчується у 2024 році, – каже Анатолій Іщик.

Іншу думку має очільник Комарівського старостинства Сергій Ліщук. Він припускає, що підприємець дійсно може там щось вирощувати.

Доволі швидко робітники вирізували сотні дерев.

Анатолій Іщик каже, що такий бізнес не зовсім чесний.

Цю сировину підприємець використовує на свій розсуд.

– Цю ділянку орендує фірма «Престиж-Хантер». Земля була заросла чагарниками. Вона має сільськогосподарське призначення, тож орендар приводить її до стану готовності. До нас зверталися стурбовані цим місцеві жителі, але ми пояснили, що діяльність – законна, – зазначив Сергій Ліщук.

Ми вирішили поспілкуватися і з представником фірми-орендаря – підприємцем Степаном Оверчуком, який керує бригадою, що зрізає дерева.

– Це зараз приватна територія, бо право оренди куплене на аукціоні. Вона має сільськогосподарське призначення, тому зовсім не бачу тут проблеми. Ми не ріжемо державний ліс.

Заготовлену сировину везу сміливо, бо це законно. Нещодавно ми безкоштовно доставили 60 кубів деревини для жінки, у якої син зник безвісти. Я чесно веду бізнес, сплачую податки, – розповів підприємець Степан Оверчук.

У лісництві ж наголошують: якщо це питання якомога швидше не вирішать на законодавчому рівні, лісове господарство зазнає величезних втрат.

– Ділянок сільськогосподарського призначення, де насіявся і виріс повноцінний ліс, дуже багато. Лише на Волині понад 2 тисячі гектарів, завдяки яким можна суттєво збільшити лісистість держави, – зазначив Анатолій Іщик. ■

РЕКЛАМА

Блоки від виробника**СТІНОВИЙ БЛОК**

з дном –
20x20x40

без дна –
20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК

20x10x40
20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК

20x30x40; 20x20x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ПП БУРМАКА Н.П.

Працюємо за попереднім записом.

25 березня; 1,8 квітня

ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,

098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

Загублене свідоцтво про реєстрацію ТЗ серії АБ, № 665599, видане на зернозбиральний комбайн NEW HOLLAND 8060 на ім'я ДПЕДГ «Еліта» Волинської ДСГДС НААН, вважати недійсним.

Прошу всіх очевидців та учасників бійки, яка сталася 10.10.2012 року за адресою: м. Луцьк, вул. Боженка, 34 (складські приміщення кооперативу «Металіст»), зателефонувати за номером 0509184982.

**ЗАМОВТЕ РЕКЛАМУ:
0967731037, 0668247160**

На річці Воронці у селі Воля-Ковельська помітили великі темні плями. Як зазначив заступник начальника екоінспекції Волині Сергій Дудка, це мастило, яке розлилося після ворожого ракетного обстрілу об'єкта інфраструктури ще торік у жовтні. Витік одразу локалізували, але внаслідок дії невстановлених осіб нещодавно залишки оливи знову потрапили у річку. За цим фактом відкрили кримінальне провадження, наразі триває екологічна експертиза.

Харківське підприємство «Український ресорний центр» виготовило експериментальний захисний щит і «чоботи павука», які мають убезпечити саперів від травматичної ампутації кінцівок.

«Це запитання не має сенсу, оскільки, поки конфлікт триває, путіну немає куди їхати», – так відповів президент Сербії Александер Вучич на слова про те, чи буде путіна арештовано у разі його візиту до Сербії (Белград і Москва донедавна тісно дружили).

Перші компенсації за зруйноване або пошкоджене росіянами житло люди можуть отримати в травні.

Міністерство закордонних справ категорично відкидає інсинуації грузинської влади щодо підготовки Україною державного перевороту в Грузії. Про це заявив речник МЗС України Олег Ніколенко.

О часи! О звичаї!

Вандали понівечили могилу 21-літнього Героя

На Рівненщині невідомі зламали хрест, побили табличку та порозкидали вінки на могилі військового

Оксана СКРИПАЛЬ

Артур Глинський загинув на Херсонському напрямку у вересні. У молодого воїна залишилися дружина та маленька дитина. Він був командиром вогнеметного відділення. Похований на місцевому кладовищі у селі Рогізні на Демидівщині.

Як розповіла «Телеграфу» сестра Артура, Каріна Микуляк, кілька тижнів тому з могили Героя зняли прапор України. За її словами, невідомі зрізали кріплення: «Воно було відрізане. Знайшли прапор у дворі, де ніхто не живе, біля батюшки», – каже дівчина.

Через 3 тижні стався новий кричущий випадок. Рідні виявили, що могила Артура понівечена – хтось зламав хрест, розкидав вінки та навіть розтросив табличку.

«Ми викликали на місце поліцію. Вони запитали, чи це не вітер здув... На їхню думку, прапор замотав хре-

Фото із сайту telegraf.com.ua.

«Рідні мають певні підозри, однак обґрунтувати їх поки що нічим не можуть.»

Родичі не погоджуються з версією правоохоронців про вітер та сподіваються на справедливе розслідування.

ста, оскільки був сильний вітер, – і зламав його», – обурюється Каріна.

За її словами, вітер не міг такого зробити, інші могили були цілими, та й місце події виглядає так, ніби хтось навмисне ламав хрест. Поліція попросила у дружини Героя написати пояснення й врешті відкрила кримінальне провадження.

Нині родина бажає знайти вину-

ватців. За словами сестри Артура, у селі її брата всі любили та поважали, були з ним у хороших стосунках. Попри це, рідні мають певні підозри, однак обґрунтувати їх поки що нічим не можуть. Тому просять допомоги у поліції. І, звісно, не погоджуються з версією правоохоронців про вітер та сподіваються на справедливе розслідування. ■

Виховувала 60-річного благовірного... ножем

До поліції надійшло повідомлення медиків, що в селі Соломівка колишнього Дубровицького району надавали допомогу потерпілому із проникаючим ножовим пораненням черевної стінки

Влад НОВИНСЬКИЙ

Спочатку чоловік сказав, що нічого з ним не трапилося та все нормально. Утім, слідчо-оперативна група за результатами проведеного огляду місця події та зібраних речових доказів встановила, що в будинку за місцем проживання між подружжям виник конфлікт, під час якого 56-річна дружина нанесла удар ножем

у живіт 60-річному чоловікові. Потому жінка самостійно викликала «швидку». Згодом це підтвердив і сам потерпілий.

Медики діагностували у нього проникаюче ножове поранення черевної стінки з пошкодженням внутрішніх органів. Після проведеного оперативного втручання життю чоловіка нічого не загрожує.

За цим фактом слідчі відділення поліції №1 Сарненського РВП внесли відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за попередньою правовою кваліфікацією частини 1 статті 121 (умисне тяжке тілесне ушкодження) КК України. Слідчі дії тривають. ■

Після ін'єкцій невідомим препаратом для покращення зору у Чортківській центральній міській лікарні Тернопільської області 22 людини втратили зір. Наразі лише деякі з них реагують на світло. У постраждалих розвинувся гострий ендотальміт – гнійне запалення внутрішньої частини ока. Правоохоронці вилучили препарат, який вводили пацієнтам, і відправили на експертизу.

Пульс тижня

Молодик обікрав школу і... розповів про це поліції

19-річному жителю Дубенщини може загрозувати від 5 до 8 років за ґратами

Інна НОВИК

Про крадіжку із Старомиколаївської філії Смизького ліцею повідомила керівниця закладу 16 березня. На місце події виїхала слідчо-оперативна група Дубенського РВП.

Як встановили поліцейські, в селі Стара Миколаївка невідомий, відтиснувши віконну раму, вночі проник до приміщення освітнього закладу, звідки виніс телевизор і проектор.

До пошуку зловмисника долучилися поліцейські офіцери Смизької ТГ. Утім, на одній із вулиць села до них підійшов 19-річний місцевий житель і зізнався, що скоїв злочин, а потому видав і поцуплене.

За фактом крадіжки з проникненням у приміщення, вчиненої в умовах воєнного стану, слідчі розпочали досудове розслідування за частиною 4 статті 185 КК України.

У поле зору правоохоронців хлопець раніше не потрапляв і шкодує про вчинене. ■

У чоловіка в носі вироста гігантська пухлина

Медики Рівненської обласної клінічної лікарні ім. Юрія Семенюка видалили пацієнту рідкісну папілому Шнейдера

Оксана СКРИПАЛЬ

Хворий поступив з діагнозом хронічний поліпозний риносинусит. При огляді лікарі побачили, що ліва половина носа наповнена поліпоподібними утвореннями, а при задній риноскопії було виявлено наявність тканини гігантського розміру. Відтак медики взяли тканину для гістологічного дослідження. У результаті підтвердили інвертовану перехідно-клітинну папілому.

Після всіх обстежень чоловікові зробили операцію. Під внутрішньовенним комбінованим наркозом з інтубацією трахеї пацієнту провели видалення пухлиноподібного утворення єдиним блоком. Оперативне втручання пройшло без ускладнень. А видалене новоутворення відправлено на імуногістологічне дослідження. ■

Підписуйтесь на Telegram-канал Volyn nova

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – 30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети». Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 30 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – 30 грн + 10 (за сайт). Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли (під розбір). Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продається у с. Озденіж Луцького району ділянка (0.25 га) під забудову. Тел. 050 02 51 370.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю двигун-барабан, поворотний

круг до фуражира, редуктори, вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий) і запчастини до нього, інші запчастини до вітчизняної картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

РІЗНЕ

- Продаються цибулини сортових гладіолусів (с. Жидичин, Луцький район). Тел. . 068 85 36 540.
- Продам вулики-лежаки (на 24 рам-

ки) разом із бджолосім'ями (40 шт.), український виробник. Тел. 067 33 21 970.

- Куплю гідравлічний візок (роклу), можна в неробочому стані (на запчастини).Тел. 050 25 35 255.
- Недорого продаються (б/в) меблева румунська стінка (3.70 м) та холодильник «Дніпро» у робочому стані. Тел. 050 98 92 378.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебін, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на ви-

мостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Продаються дійні кози та козенята. Недорого. Тел.: 067 47 52 404, 063 22 43 719.
- Продаються кози і козенята в с. Кульчин Луцької ОТГ. Тел. 068 72 54 104.
- Куплю корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559, 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

- Загублене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного, видане на ім'я Маруха Руслан Миколайович, вважати недійсним.

Верховна Рада України дозволила надавати офіцерські звання військовим, які мають бойовий досвід, але не мають вищої освіти. Законопроект «Про внесення змін до статті 20 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» ухвалили 283 голосами.

Сейм Литви ухвалив резолюцію про визнання російської приватної військової компанії «Вагнер» терористичною організацією. У резолюції також зазначено, що її члени та найманці становлять загрозу безпеці держави та суспільства. Резолюцію Сейму прийняли одногосно 117 його членів.

У тимчасово окупованому Криму російські окупанти копають окопи по периметру населених пунктів.

У Києві та ще шістьох регіонах країни СБУ нейтралізувала підпільні осередки так званої «комуністичної партії радянського союзу» – підконтрольної фсб. Її «активісти» мали закликати до масової підтримки російських загарбників та облаштувати «комендатури» для збору розвідданих та підготовки диверсій.

На Рівненщині відкрили першу школу боксу. Тут готуватимуть спортсменів тренери збірної України з боксу Валерій та Богдан Даниленки. Вони через війну залишили рідний Харків і переїхали до Рівного разом із кількома перспективними боксерами – призерами чемпіонатів Європи та світу серед молоді.

Увага, конкурс!**«Є книги, з яких можна дізнатися про все і нічого не зрозуміти»**

Що цього разу заховали журналісти?

Грицько ГАРБУЗ

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»-7 (2023)

Напевне, вже разів із сорок у нашому конкурсі я цілу... ой, цитував народне прислів'я:

«Хто багато читає – той багато знає». А днями усміхнувся з цитати знаменитого німця усіх часів і народів Йоганна Вольфганга фон Гете (1749–1832): «Є книги, з яких можна дізнатися про все і нічого не зрозуміти».

Так-от, зазирнув я нещодавно в один літературний шедевр (шкодую, що це не трапилось набагато раніше, хоч роман і менш відомий з-поміж творів його знаменитого автора) – і десь на 140-й з гаком сторінці, під час читання про сцену зустрічі бойових друзів, й народилось нинішнє запитання. А картина була така: побратими застали вдома у свого товариша повний розгардіяш – все було розкидано по підлозі і столах. Пояснює: хоче продати речі, які збирав із дитинства, бо планує започаткувати горілчаний бізнес. Тоді товариш піднімає другий предмет, що був із числа двадцяти, розглядає його і радить запропонувати купити шевцям. Мовляв, справжня шкіра нині в ціні. А з цих предметів вийде мінімум 6 пар добротного взуття. Саме ті двадцять предметів ми і заховали. Омонім їхньої назви в однині пов'язаний із популярними в Україні тваринами.

Що знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 1 квітня (це серйозно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 093 381 32 45, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Більше про конкурс, його умови, який саме предмет ми заховали у 5-му турі – **шукайте на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу) або на сайті volyn.com.ua.**

Приємних вам пошуків без повітряних тривог!

Редакційний щоденник

Чим переймалася і з чого дивувалася впродовж останнього часу редакторка відділу освіти й культури газети «Волинь» Оксана КОВАЛЕНКО

...ЩО СУРЖИК МОЖЕ РАДУВАТИ

Сьогоднішнім активним подразником із топ-списку, здатного довести українців до шаленства, є «русійський язик». Його звучання ріже вухо і викликає протест у всьому тілі. Росіяни змогли зробити так, щоб їхнє сприймалося за двома категоріями: гидке і ще гидкіше. Правда, є винятки. Наприклад, моє відчуття гидливості мовчало, коли записувала інтерв'ю з «азовцем»-волинця, який у дитинстві мешкав у Криму: під час розмови він із суржика постійно збивався на російську. Щось подібне розповів і знайомий волонтер Сергій Балицький. Каже, що мова окупанта іноді навіть милує йому слух: так трапляється, коли якийсь російськомовний вояк на передовій розповідає, як із побратимами б'є путінських зайд.

Починаючи з 24 лютого 2022 року, у більшості російськомовних людей, у яких беру інтерв'ю, запитую, чи не мають наміру переходити на українську. Відповіді різні, й деякі звучать сумно: коли чоловіки чи жінки переконують, що Україна в них у душі – й цього достатньо. Беззвучна мова, можете собі уявити?! Мрія путіністів. На щастя, у нас діє закон, який зобов'язує розмовляти в громадських місцях українською. Завдяки цьому, наприклад, розповіла мені волонтерка і керівниця з мовного клубу ВНУ імені Лесі Українки Оксана Приймачок, у неї вчилися розмовляти державною мовою майже 200 вимушених переселенців. Добре, коли душа має можливість висловитися! І дуже шкода, що часто «її» треба підпихати.

Той же вояк-«азовець» нещодавно поскаржився, що в Луцьку пасажири маршрутки накиннулися на нього й дружину (вона мусила переїхати сюди з Маріуполя) за їхню російську. Мені було їх одночасно шкода й не шкода. Жаль, бо, захищаючи Україну, він мало не втратив руку і тепер живе з протезом; бо його дружина з дітьми ледь вибралася з рідного міста і мріє повернутися додому. Але розумію, що жаль шкідливий – він затуманює істину, що потребу й необхідність розмовляти українською воїни сьогодні відстоюють своїми життями. З такою ціною ця необхідність стає честю... Добра новина в

Коли крок задля порятунку свого життя зробити неможливо...

Фото із сайту armyinform.com.ua

Бо «козаку найперше – воля, козаку найперше – честь!»

тому, що мій знайомий «азовець» із дружиною таки намагаються вчити мову. Отож, якщо почуєте раптом запитання: «Як мене знайти вулицю Шевченка?» – не судіть, а подякуйте за мудре рішення.

Запитую, чи не мають наміру переходити на українську. Відповіді різні, й деякі звучать сумно: коли чоловіки чи жінки переконують, що Україна в них у душі – й цього достатньо. Беззвучна мова, можете собі уявити?! Мрія путіністів.

...ЯК ВАЖКО ПИСАТИ ТОЙ ЩОДЕННИК У НАШ ЧАС

Уже понад тиждень у моїй душі звучать слова знайомого. Він – вбережи його Боже, як і всіх наших українських захисників, – вирушив на передову разом із побратимами батальйону 100-ї окремої бригади територіальної оборони. Командир його підрозділу запропонував усім, хто відчуває, що не готовий воювати, зробити крок вперед. І... ніхто не зрушився ані на сантиметр. Коли пізніше дружина запитала чоловіка, чому він не сказав, що у нього хвора спина, що не витримає носіння бронезилета, почула таке: «Хотів ступити той крок, але не міг. Уяви, його не зробив ніхто з чоловіків, які там стояли. Ніхто! А я ж хотів!.. Але не міг».

Чоловіки різних цивільних професій, їхні батьки, дружини, діти... Особливі всі.

Незламні й тоді, коли найлегшим видається зламитися...

Вчинки й слова звичайної людини, яка раніше нічим не вирізнялася з-поміж інших, перекривають повітря, а разом і відбирають мову. Залишають лиш відчуття благоговіння перед тими, хто йде вперед у найстрашніших людських випробуваннях. Маю ще лютю до ворога на тисячу років у майбутнє та спеціальний відсік у пам'яті – «про росіян – для онуків».

...ПОРАДОЮ, ЯК ДІЛИТИСЯ НАБОЛІЛИМ

Чимало людей, з якими зводять життя, оповідаючи про свої тривоги, наприкінці розмови з однаковим зітханням зауважують, що порівняно з іншими ми тут, на Волині, ще добре живемо. Ця фраза, як аутотренінг, вертає у відносно оптимістичний світ. Ну справді, тяжке буває всяке: коли кладеш на ваги своє і чиясь узагалі нестерпне, то наче отримуєш залізобетонні аргументи випростати спину й не скиглити... Але ж психологи зауважують, що порівняння тут взагалі недоречне і свій важкий досвід знецінювати (уявляти, що то вам здається, що вам скрутно жити під час війни) не варто. Тим більше кожен має різну душевну й фізичну витривалість. Тож якщо відчуваєте, що хочеться ділитися, робіть це. Найкраще про своє тривожне розповідати тим, кому легше: хто в іншому становищі й уміє підтримувати. Зате тим, хто пережив щось страшніше, свого «додавати» не радять: ліпше, як має внутрішню силу, допоможіть їм своїм слуханням. ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Десять років невимовної туги, болю і непереборної любові до тебе, наша дорога Зірочко! Знаємо, що ти десь поряд, разом з нами. Не перестаємо любити ні на мить...

Інна ЛІСОВА

(18.11.1988 р. – 21.03.2013 р.).

Дякуємо усім, хто весь цей важкий час був поряд, не давав зламитися, скрашував життя своєю присутністю, телефонними дзвінками – розумінням і підтримкою.

Просимо про молитву для нашої Іночки.

Батьки, брат, коханий і вся родина.

ІНКУБАТОР РЕАЛІЗОВУЄ

добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:

- курчата (бройлер, іспанка, несучка);
- каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері веллі, пекінка);
- гусенята (легард, лінда);
- індичата БІГ6.

Акція Комбікорм 18,99 грн

ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН ТА ПТИЦІ

готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, жом, ветаптечки.

- -067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила);
- -067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія);
- -067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби які робилися раніше безуспішні?

- ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як:

- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю

ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:

(098) 545 05 59, (066) 347 65 78.

Висновок ДСЄЕ України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

Фото із сайту ukr.net

400 тисяч гривень заплатить пацієнтці лікарня у Вінницькій області через те, що під час операції медики забули у її тілі 30-сантиметровий шпатель Ревердена вагою ледь не 300 грамів (на фото). Із хірургічним інструментом у тілі жінка прожила 20 років.

У Львові правоохоронці викрили незаконне виробництво неякісних глушників до зброї, які надходили на фронт та призводили до погіршення точності стрільби під час бойових дій.

В Україні через три роки вироблятимуть ядерне паливо, яке замінить російське на ринку Євросоюзу. Про це заявив міністр енергетики Герман Галущенко. Нещодавно 7 енергоблоків українських атомних електростанцій, єдиним оператором яких є ДП «НАЕК «Енергоатом», повністю переведені на паливо американської Westinghouse Electric Sweden AB, що є багаторічним партнером компанії. А з 2024-го цим паливом мають забезпечуватися всі 15 енергоблоків вітчизняних АЕС.

■ Футбол

Фотоколлаж із youtube-каналу ПРОФУТБОЛ Digital.

Я ГОТОВИЙ ПІТИ

«У нас є молоді футболісти, але щоби вони дійшли до рівня першої команди, потрібно мати час».

Фани «Динамо» скандували : «Луческу, йди геть!»

Натомість «Шахтар», отримавши крижаний душ у Роттердамі від «Феєнорда» – 1:7, не мав особливих проблем із командою «Рух Львів» і закріпив своє лідерство в українській першості

Петро ПАС

Українська Прем'єр-ліга. 18-й тур. «Металіст» – «Олександрія» – 0:0, «Ворскла» – «Металіст 1925» – 0:0, «Львів» – «Кривбас» – 2:2, «Динамо» – «Зоря» – 0:1, «Верес» – «Дніпро-1» – 0:1, «Інгулець» – «Чорноморець» – 1:2, «Колос» – «Минай» – 0:1, «Шахтар» – «Рух Львів» – 2:0.

«Хлопці віддали всі сили. Та цього було недостатньо.»

Ходіння по муках колись українського гранда – київського «Динамо» – триває не тільки на євроарені, а й у національному Чемпіонаті. Цього разу підопічні Мірчі Луческу програли на домашньому стадіоні матч за 3-тє місце луганській «Зорі», завдавши першого удару по воротах суперника аж на 47-й хвилині гри...

– Вважаю, що можу піти у будь-який момент, і я не проти подати у відставку, – сказав після програного матчу 77-річний румунський наставник столичного клубу (оскільки гра відбулася без глядачів, фани «Динамо» скандували за межами стадіону: «Луческу, йди геть!»). – Але проблема зараз в іншому: цього сезону команда втратила 11 гравців. Ми не можемо купити нових гравців, ми не можемо за мить перебудувати наш склад. У нас є молоді футболісти, але щоби вони дійшли до рівня першої команди, потрібно мати час. Одразу це все зробити неможливо...

В принципі, так можна сказати і про донецький «Шахтар». У зв'язку з війною у колись найбільш бразильську команду України важко запросити сильних легіонерів, а місцевим вирощеним «пташатам» ще рости і рости, щоб літати. І так футбольний бог протягом нинішнього

го єврокубкового сезону був доволі прихильним до «гірників». Лише в останньому поєдинку – матчі-відповіді 1/8 фіналу Ліги Європи проти «Феєнорда» – він десь заснув. І голландці сповна цим скористались, продемонструвавши, яка різниця в класі між лідером чемпіонату Нідерландів і першості України – 7:1.

– Ми, як мінімум, забили гол, а «Манчестер Юнайтед», програвши 0:7 «Ліверпулю», і «Лейпциг», «згораючи» так само «Манчестер Сіті», – навіть не забили, тож і краш за нас команди програють, – намагався навіть пожартувати після ганебної поразки 49-літній хорватський наставник «гірників» Ігор Йовічевіч. – Це один день, який мусиш пройти як тренер. Тому хочу попросити пробащення в українських уболівальників, які сподівалися на нас. На жаль, вийшов такий матч. Мусимо зробити багато висновків, де я візьму відповідальність на себе як тренер, не ховаючись за цим результатом. Але ми віддали максимум сил, які мали сьогодні. Хлопці віддали всі сили. Та цього було недостатньо – «Феєнорд» продемонстрував набагато сильніший футбол. Проте згадайте початок єврокубкового сезону, де на нас ніхто не хотів ставити навіть одного євро, вважаючи відвертими аутсайдерами, а ми пройшли шлях аж у 10 ігор. Тому за цей перший рік я хочу сказати своїм молодим гравцям: «Чапо» – «Знімаю капелюха»... ■

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ:						
М	Команда	І	В	Н	П	З:П:О
1	«Шахтар» (Донецьк)	17	13	3	1	45:12 42
2	«Дніпро» (Дніпро)	17	12	3	2	34:13 39
3	«Зоря» (Луганськ)	18	11	4	3	39:25 37
4	«Динамо» (Київ)	18	10	3	5	25:16 33
5	«Олександрія» (Олександрія)	17	7	7	3	29:25 28
6	«Колос» (Ковалівка)	18	6	5	7	15:20 23
7	«Кривбас» (Кривий Ріг)	18	6	4	8	14:21 22
8	«Металіст 1925» (Харків)	18	4	9	5	17:28 21
9	«Ворскла» (Полтава)	18	5	5	8	22:25 20
10	«Інгулець» (Петрове)	18	5	4	8	17:21 19
11	«Верес» (Рівне)	18	5	3	10	20:26 18
12	«Чорноморець» (Одеса)	18	4	6	8	16:23 18
13	«Минай» (Минай)	18	4	6	8	13:21 18
14	«Рух Львів» (Львів)	17	4	5	8	19:26 17
15	«Металіст» (Харків)	18	4	5	9	17:27 17
16	«Львів» (Львів)	17	3	4	10	13:26 13

Матч відбору Євро-2024 Англія – Україна у неділю, 26 березня о 19:00, транслюватимуть Медого і місцеві канали Суспільного. Нагадаємо, суперниками збірної України в групі С є національні збірні Італії, Англії, Північної Македонії та Мальти. Перед цим, 23 березня, суперпоєдинок: Італія – Англія (21:45).

■ Скуштуйте!

Пісна запіканка – смачна й поживна страва

Господині завжди переймаються тим, що приготувати до столу. Запропонуйте рідним чудові запіканки – вони допоможуть урізноманітнити харчування під час посту. Необхідні для цього продукти – крупи, овочі, картопля, макарони – знайдуться у кожному домі. А щоб забезпечити організм білками, додайте гриби, квасолю

З КАРТОПЛІ, ПОМІДОРІВ ТА ГРИБІВ

Інгредієнти: 700 г картоплі, 300 г шампінйонів, 1 цибулина, 1 свіжий помідор, 2 ст. л. пісного майонезу, 2 ст. л. рафінованої олії, сіль та перець – до смаку.

Приготування. Цибулю поріжте дрібними кубиками, шампінйони – тонкими слайсами. Обсмажте ці інгредієнти на пательні в невеликій кількості олії. Картоплю почистіть та покрайте тоненькими кружальцями. Помідор розріжте навпіл і кожну половинку наріжте пластинками. Форму для випічки змастіть олією, викладіть шарами продукти: на дно – невеликий шар картоплі, посоліть, додайте улюблені спеції, далі – гриби, тоді знов картоплю (+сіль, перець). На цей пласт бульби тонким шаром покладіть скибочки помідорів, знов накрийте картоплею, змастіть олією, посипте спеціями і зробіть сіточку з майонезу. Випікайте в попередньо прогрійтій духовці 40 хвилин за температури 180 градусів, потому залиште у вимкненій духовці ще на 15 хвилин і подавайте до столу.

З КАРТОПЛЯНОГО ПЮРЕ ТА ГРИБІВ

Інгредієнти: 700 г картоплі, 300 г шампінйонів, 1 цибулина, 1–2 зубчики часнику, 2 ст. л. олії, коріандр, сіль, перець, зелень – до смаку.

Приготування. Картоплю відваріть та потовчіть на пюре, додавши олію, сіль, перець, коріандр. Цибулю наріжте дрібними кубиками, шампінйони – тонкими слайсами. Часник пропустіть через прес, зелень дрібно посічіть. На розігрітій пательні підсмажте цибулю 5–7 хвилин, додайте гриби і готуйте, поки не випариться рідина. Наприкінці додайте часник та спеції. Форму змастіть олією і пошарово викладіть у неї інгредієнти запіканки. Спершу гриби, потім пюре, зверху змастіть олією. Запікайте 20–25 хвилин у попередньо розігрітій до 200 градусів духовці. Вийміть страву з духового шафи, дайте трохи охолонути. Перед подачею прикрасьте зеленню.

З РИСУ І ГРИБІВ

Інгредієнти: 1 скл. круглого рису, 200 г грибів (підійдуть шампінйони, гливи або солені лісові гриби), 0,5 скл. бульйону (грибного або овочового), кріп, петрушка до смаку, 2 черешки селери, велика цибулина, сіль і перець.

Приготування. Відваріть рис до напівготовності, промийте від надлишку крохмалю, відкиньте на сито, щоб стекла вода. Цибулю нашаткуйте маленькими кубиками, подрібніть селеру і гриби, підсмажте ці інгредієнти на соняшниковій

олії до готовності. Влийте в сковороду бульйон, викладіть туди рис, змішайте всі інгредієнти і тушкуйте до готовності рису. Дрібно посічіть зелень, змішайте з рисово-грибною масою, посоліть і поперчіть. Деко злегка змастіть олією, викладіть суміш і запікайте 15 хвилин при 220 градусах.

З МАКАРОНІВ

Інгредієнти: 500 г макаронних виробів (будь-яких, ідеально підійдуть «пера»), 1 болгарський перець, 2 помідори, 3 ст. л. густої томатної пасти, 1 цибулина, сіль до смаку.

Приготування. Відваріть макарони до готовності, промивати не потрібно, щоб не розсипалася запіканка. Наріжте цибулю, перець і помідори, обсмажте на соняшниковій олії спочатку цибулю і перець, потім додайте помідори і дві ложки томату. Доведіть до готовності і посоліть. На змащене деко викладіть половину макаронів, зверху – томатну заправку, накрийте її рештою макаронів, змастіть томатною пастою і поставте запікатися на 20 хвилин. Готову страву можна посипати свіжою зеленню.

З КВАСОЛЕЮ

Інгредієнти: 1 кг картоплі, 300 г попередньо відвареної (або консервованої) квасолі, 1 велика цибулина, сіль і перець до смаку.

Приготування. Картоплю почистіть, відваріть у підсоленій воді, розімніть на пюре. Цибулю дрібно поріжте, обсмажте на соняшниковій олії до золотистого кольору. На деко викладіть половину пюре, зверху – квасолю, на неї – обсмажену цибулю. Накрийте начинку другою половиною картопляного пюре, розрівняйте. Запікайте при 180 градусах, поки не з'явиться апетитна рум'яна скоринка.

З БРОКОЛІ

Інгредієнти: 1 кг картоплі, 500 г замороженої броколі, 3 морквини, 1 цибулина, 2 зубчики часнику, перець і сіль – до смаку.

Приготування. Картоплю почистіть, відваріть у підсоленій воді, розімніть на пюре. Закип'ятіть воду, посоліть, відваріть броколі 3 хвилини. Злийте рідину і дайте капусті охолонути. Моркву потріть на велику тертку, цибулю нашаткуйте півкільцями, обсмажте на соняшниковій олії, посоліть і поперчіть, додайте подрібнений часник. На змащене деко викладіть картопляне пюре, на нього – броколі. Накрийте «ковдрою» зі смажених моркви та цибулі. Духовку розігрійте до 180 градусів, запікайте близько 30 хвилин. ■

Фото із сайту shuba.life.

Набридли каші та картопля? «Заховайте» їх разом з іншими складниками в апетитну запіканку!

Фото із сайту uefa.com.

Матч відбору Євро-2024 Англія – Україна у неділю, 26 березня о 19:00, транслюватимуть Медого і місцеві канали Суспільного. Нагадаємо, суперниками збірної України в групі С є національні збірні Італії, Англії, Північної Македонії та Мальти. Перед цим, 23 березня, суперпоєдинок: Італія – Англія (21:45).

Газета
ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЄЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Газета Волинь»
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.
E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-ноva» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою – друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Освіти і культури
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Реклами
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Відповідальний секретар	Інформації	Приватних оголошень
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Листів і зв'язків із читачами
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олеся Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ЧАПКО Любов Вікторівна 78-38-94

ТЗОВ «Газета Волинь»
п/р UA8330529000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ).

Рестраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 371.

■ АртБарикада

Фото з особистого архіву Тамари МЕЛЬНИК.

Тамара Мельник упевнена: «Як буде Перемога, то заспіваємо так, як ніколи ще не співали».

«Те, як росіяни повелися із нашою «Плине кача», є жахливим звірством»

Багатолітня керівниця чоловічої хорової капели Горохівського районного народного дому «Просвіта» Тамара Мельник і в цей непростий період працює над новим репертуаром. Міркує про значення пісні у воєнну пору і вболіває за те, щоб повернулися дні, коли б хотілося співати

Оксана КОВАЛЕНКО

ПРО ЩО ПІСНІ У ЧАС ВОЄННИХ ТРИВОГ

Легенда культури Горохівщини Тамара Мельник стала «Людиною 2019 року» за версією журналістів і читачів газети «Волинь». За Тарасівну (так колеги з повагою називають пані Тамару), здавалося, дружно голосував і старий, і малий горохівчанин. Воно й не дивно, адже мисткиня багато років очолює народну аматорську чоловічу хорову капелу районного народного дому «Просвіта», співає у церковному хорі Свято-Вознесенського храму Горохова.

Не приховує, що буквально дихає роботою: «Пісню і музику мені, щоб була щасливою, подарувала доля». У 2020-му колектив відсвяткував 60-ліття: будувалися плани, мріялося про нові пісні. Аж тут війна. Як воно працювати на своєму робочому місці, якщо твоя професія передбачає спів?

– Війна – то великий стрес, – зітхає Тамара Мельник. – Зараз мені дуже й хочеться співати. Та повторюємо собі, що наша робота є нашою зброєю, – і співаємо. Насправді це дуже непросто, бо, крім усього, війна ще й «зменшила» колектив: аж п'ятеро чоловіків виїхали за кордон. (Це люди віком понад 60, яких уже до війська не беруть). Для такого хору, як наш, це дуже відчутно! Зараз на репетиції приходять до двадцяти людей. Дякувати Богу, є і молодь, і старше покоління. Співаємо!

Горохівські хористи задніх не пасуть: хтось у теробороні допомагає у військоматі, ще один волонтерить, а всі разом підтримують український дух – власний та прихильників. Звичайно, перед репетиціями спершу діляться новинами, а тоді беруться виводити пісні про колишнє й теперішнє: «Гей, видно село, село під горою. Ой там ідуть стрільці, січові стрільці до бою. А хто піде з нами, буде славу мати – Ми йдемо за Україну воювати!». Автор – Лев Лепкий, командир кінноти Українських січових стрільців, – написав її сто років тому, а за Україну все ще мусимо воювати. І сьогодні вона звучить саме так, що її хочеться співати й слухати. Тамара Мельник каже, що повстанські й стрілецькі пісні стали

«**Лев Лепкий, командир кінноти Українських січових стрільців, написав «Гей, видно село» сто років тому, а за Україну все ще мусимо воювати.**»

найактуальнішою частиною їхнього репертуару. Звіряється, що їй особисто робота допомагає триматися:

– Як берешся за ту пісню – поринаєш у мелодію, у вивчення характеру, в якому її написали поет і композитор, – і вже я там. А мені це дуже важливо, адже мушу передати головне про твір хористам і тримати все в руках. Хтось, може, думає: «А що там хором керувати?». А то треба зібрати, навчити, до якогось рівня довести, щоб звучало. То непросто, бо вимагає великої емоційної віддачі...

СКІЛЬКИ ПОЛІТИКИ У НОТНИХ ЗБІРНИКАХ?

Сьогодні в Україні на терезах цінностей часто переважають будь-що з ознакою «російське». Тому в макулатурі опиняється написане, наприклад, Пушкіним і Толстим. Запитую в Тамари Мельник, як вона вирішила для себе питання з нотними збірниками російських

композиторів. Вона каже, що все лежить на своїх полицях, й оповідає історію, як перчитувала Тургенєва:

– В нього є повість «Рудін», у якій автор вживає слово «Малоросія». І розумію, що це написано у XVIII столітті, але, звичайно, мене дуже зачепило, навіть обурило. Та я поклала цю книжку на місце. Поки що... У музиці деякі наші великі виконавці проти Чайковського, Бородіна, а інші – за. Чесно скажу: я не визначилася. Постійно шукаю відповідь на запитання: «В чому вони винні, адже жили і творили задовго до клятого путіна?».

Тамара Тарасівна наводить і приклад зі зворотного боку медалі. На обласній онлайн-конкурс хорових колективів її капела представила композицію, в якій оспівується переможна битва Богдана Хмельницького над польським військом під Жовтими Водами. Це подія 1648 року. Тамара Мельник справедливо зауважує:

– Поляки тепер – наші дуже хороші друзі. То як бути з цією

пісню? Не виконувати? А вона дуже гарна! Й історію не зміниш і нікуди не викинеш.

Запитую, чи чула вона, що зробили росіяни з нашою «Плине кача», з якою проводжаємо у засвіти загиблих воїнів. (На недавньому концерті на стадіоні в московських «Лужниках» пара артистів на мотив цієї священної пісні співали якусь гідоту про порятунок Маріуполя «від нацистів-демонів з «Азовсталі». Причому виконували українською і зберегли слова «плине кача»). Тамара Мельник називає це звірством:

– Маємо по сусідству державу-біду! Росіянам важливо знищити нас і морально. Це жахливе звірство, як і все інше, що вони коять. Тому так важливо нам втримати свою Незалежність!

Усе, про що вона мріє передусім, – Перемога і мир, якомога скоріше. А вже як це станеться, то її чоловічий хор співатиме, як ніколи. ■

■ Усміхніться!

– Твій новий капелюх мені не подобається!
– Що вдієш, любий, я ж не можу носити на голові ящик горілки!

– Учора сина нашого директора призначили головним автомеханіком.
– А він на цьому розуміється?
– Ну як тобі сказати... Він думає, що «коробка передач» – це телевізор.

У дружини сильна ангіна. Так шкода її, бідолаху. По очах бачу: хоче поскаржитися, а кричати не може.

руху типу «лежачий поліцейський» перейменувати в «труп москаля». Правда, приємніше буде через нього їхати?

Белгородська Народна Республіка напала на Брянську Народну Республіку за історичне право користуватися абрєвіату́рою БНР.

Чоловік каже дружині:

Пропоную уповільнювачі

2023

БЕРЕЗЕНЬ-КВІТЕНЬ

27

Понеділок
День нефролога.
Міжнародний день театру.

Бенедикт, Венедикт, Михайло, Ростислав, Тодось, Феодосій.

● схід – 09:31, захід – 02:02. Новий місяць. 5-й день.
☀ схід – 07:07, захід – 19:42. Тривалість дня – 12:35. 7-й сонячний день.

28

Вівторок
«У переможця багато друзів, але у того, хто програв, вони справжні» (Ніколло Макіавеллі, 1469-1527)

Денис, Олександр, Агапій, Мануїл, Никанор, Никандр.

● схід – 10:11, захід – 03:10. Новий місяць. 6-й день.
☀ схід – 07:04, захід – 19:44. Тривалість дня – 12:40. 8-й сонячний день.

29

Середа
Цього дня у 1886 році американський доктор Джон Пембертон створив лікувальний напій... Кока-колу.

Денис, Іван, Олександр, Омелян, Павло, Роман, Серапіон, Трохим, Юліан.

● схід – 11:02, захід – 04:08. Перша чверть. 7-й день.
☀ схід – 07:02, захід – 19:46. Тривалість дня – 12:44. 9-й сонячний день.

30

Четвер
†П Прп. Олексія, чоловіка Божого (Теплого Олексі).

Віктор, Зосим, Макар, Олексій, Павло, Парфен, Патрикій.

● схід – 12:04, захід – 04:52. Зростаючий місяць. 8-й день.
☀ схід – 07:00, захід – 19:47. Тривалість дня – 12:47. 10-й сонячний день.

31

П'ятниця
! Магнітна буря середньої інтенсивності.

Віктор, Данило, Едуард, Кирило, Карпо, Макар, Олексій, Павло, Трохим, Ананій.

● схід – 13:12, захід – 05:24. Зростаючий місяць. 9-й день.
☀ схід – 06:58, захід – 19:49. Тривалість дня – 12:51. 11-й сонячний день.

1

Субота
День сміху (розіграйте когось із друзів).
Міжнародний день птахів (День орнітолога).

Дарія, Дарина, Дмитро, Інокентій, Клавдій, Маріанна, Мар'яна, Макар, Софія.

● схід – 14:24, захід – 05:49. Зростаючий місяць. 10-й день.
☀ схід – 06:56, захід – 19:51. Тривалість дня – 12:55. 12-й сонячний день.

2

Неділя
День геолога.
Всесвітній день розповсюдження знань про аутизм.
У католиків – Вербна неділя.

Віктор, Іван, Клавдія, Марія, Максим, Микита, Мирон, Родіон, Олександра, Параска, Світлана, Сергій, Юліана, Уляна.

● схід – 15:36, захід – 06:07. Зростаючий місяць. 11-й день.
☀ схід – 06:54, захід – 19:52. Тривалість дня – 12:58. 13-й сонячний день.

■ Погода

На зміну сонечку придуть дощі

Найближчими днями на Волині буде похмуро та сиро. Синоптики передбачають часті опади та незначне похолодання. Наші предки вважали: якщо у ці дні землю накриє туман, влітку будуть сильні грози

За прогнозами українських метеорологів, 24 березня буде хмарно, у першій половині дня – дрібний дощ. Вітер південно-західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – близько 11 градусів тепла, вдень – плюс 14. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1959-му – плюс 17,2, а найхолодніше – 1952-го – мінус 18,2 градуса.

25-го збережеться хмарна погода, весь день йтиме сильний дощ. Вітер північно-західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 9 градусів вище нуля, вдень – 12 тепла.

26-го весь день буде хмарно, ввечері передбачають дрібні опади. Вітер південно-західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 6 градусів тепла, вдень – плюс 9.

У Рівному 24 березня протягом усього дня буде триматися хмарна погода, у другій половині дня очікується дрібний дощ. Температура повітря вночі – 11 градусів вище нуля, удень – 13 тепла.

25-го весь день мороситиме дощ. Температура повітря вночі – 8, а вдень – 12 градусів тепла.

26-го протягом усього дня буде хмарно, у другій половині дня очікуються опади. Температура повітря вночі – 2 градуси вище нуля, удень – плюс 12. ■

■ Маленькі секрети

• Прилиплі цінники легко відійдуть, якщо потримати їх під струменем гарячого повітря з фена.
• Втягати нитку в голку буде легко, якщо скропити кінчик нитки лаком для волосся.
• Якщо скло окулярів протерти гліцерином, то вони не будуть пітніти.

